Manželství a rozvod

Jeffersonville, Indiana, USA
21. Únor, 1965

1 Skloňme teď na chvíli naše hlavy k modlitbě. Nejmilostivější Otče, děkujeme Ti dnes ráno za tuto výsadu, že můžeme být tady v této posluchárně; a stojíme tváři v tvář tomu, co ten den přinese. Nevíme, co ten den přinese, ale víme, kdo ten den drží. A tak prosíme, aby Ten, kdo drží tento den a také zítřek a celou věčnost, nás dnes požehnal, když jsme spolu shromážděni v Jeho jménu, abychom mohli lépe poznat, jak žít a sloužit mu. To je náš jediný cíl, Otče. Bože, který znáš naše srdce, Ty víš, že to je pravda. Odevzdáváme se Ti, se vším, co nás dnes v tomto dni čeká, ke Tvé službě, ve jménu Ježíše Krista. Amen. Můžete se posadit. [Bratr Branham hovoří s někým na pódiu.]

2 Dobré ráno, posluchačům, které vidím a také těm posluchačům, které nevidím, v celém národě, kam jsme dnes ráno propojeni. Je to pro mne dnes ráno veliká pocta, že sem mohu přijít a hovořit na toto životně důležité téma. Pro to viditelné publikum je to opravdu trochu matoucí, protože tady je… Přede mnou je opona a já musím hovořit napravo i nalevo. A pro to neviditelné publikum; mám tady posluchárnu po mé pravé straně a také tělocvičnu po levé straně a já jsem na podlaze mezi otevřenou oponou, abych viděl napravo i nalevo. A máme tady dnes ráno v celé posluchárně úplně přeplněno a také v tělocvičně a také tam v modlitebně na ulici Osmé a Penn. A z těch přeplněných míst to ten telefonický systém přenáší na další místa.

3 Měli jsme ohromný čas v Pánu a jsme ve velkém očekávání na tuto ranní bohoslužbu. A teď, jelikož dnes večer je konec této čtyřdenní kampaně, tak rozhodně zveme všechny, kteří mohou, aby přišli. Věříme, že nám Pán dnes večer dá velké vyvrcholení, tím že udělá něco nesmírně mimořádného, do té míry, že uzdraví všechny nemocné a udělá veliké věci, které obvykle dělá. A jsme ve velkém očekávání na dnešní večer. Veřejnost je srdečně zvána, všichni, každá církev každé denominace; nemusíte být ani křesťané. My samozřejmě voláme hříšníky, aby přišli a posadili se mezi nás; a my uděláme to nejlepší, abychom je vyučovali, jaká je cesta Páně, abychom mohli žít.

No, doufám, že obecenstvo nebude nervózní, a já budu důvěřovat Bohu, že já také nebudu nervózní, protože mám za sebou hroznou noc, plnou napětí, protože si uvědomuji, že věci, které dnes ráno řeknu, budou v soudný den vzneseny proti mně. A nemohl jsem spát. A vím, že kdybych je neřekl, bude to v soudný den proti mně vzneseno. A tak to způsobuje, že to je těžké. Nedá se to vysvětlit.

4 A teď, dnes ráno, máme to obrovské téma, které bychom chtěli prodiskutovat, o „Manželství a rozvodu". A udělal jsem to ve formě nedělní školy proto, abychom si o tom mohli promluvit a věnovat tomu náš čas. Místo toho, abych o tom kázal kázání, bude to vyučování z Písma.

A chci podotknout, že pokud se nějakému kazateli nebo kazatelům kdekoliv dostane tento pásek do rukou… pokud tento pásek pustíme *do oběhu*… Nevím, co s tím církev udělá. Žádám bratra Freda, aby se setkal s výborem církve, předtím než bude tento pásek uvolněn *pro veřejnost*. A pro vás lidé v celém národě, kteří si to nahráváte na magnetofony, prosím, abyste tento pásek nepustili dál, dokud se o tom nedozvíte od bratra Sothmanna.

A kdyby to bylo uvolněno a některý z mých bratří kazatelů, nebo nějaký křesťan, kdekoliv, který by s těmito věcmi, které na toto téma řeknu, nesouhlasil, doufám, že to nebudeš kritizovat. Pokud tomu nerozumíš takovým způsobem, jak to vyučuji já, no, máš na to jako kazatel nebo pastýř právo; a já respektuji všechno, čemu věříš ty.

5 A existují na toto téma dvě velké školy. A pokud existují dvě otázky, pak jedna z nich musí být správná, anebo žádná z nich není správná. A tak se dnes ráno pokusíme nahlédnout do Božího Slova, abychom tuto záležitost vyřešili. Pokud jde o mě, jestli to je biblická otázka, Bible na to má zcela jistě odpověď.

A teď, předtím než budeme mít tyto… než zahájíme toto téma, nebo spíš předtím než se pomodlím za Slovo, chci vyjádřit každému z vás a zejména vám křesťanům, že mým přáním je — chci, abyste se za mě dnes ráno modlili. A všichni, kteří jste tam venku v tom neviditelném publiku a posloucháte to dnes ráno, modlete se za mne, protože chci být čestný a pravdomluvný.

6 No, když něco takového říkáme, uvědomujeme si, že někdo, i kdyby to byla jen jedna osoba, se toho chytí tak, jakoby to byla otázka života a smrti. Jsou tu mnozí z vás, kteří odejdou a budou tomu věřit. Samozřejmě, mnozí z vás asi nebudou. Ale já ze své služby vím, že jsou lidé, kteří mne přicházejí poslouchat, a poslouchají to, co říkám ze… No, oni tu dnes ráno přímo sedí, je to mezinárodní, z mnoha míst Spojených států, Kanady a zámoří. A dokážete si představit, do jakého napětí vás to staví, když si uvědomíte, že věčné místo určení člověka leží ve vašich rukou, protože on se bude držet toho, co vy řeknete. A tak mě Bůh za to bude popotahovat k zodpovědnosti. Chci k tomu přistoupit tak upřímně, jak jen mohu.

7 Tedy, prosím naše sestry, a kvůli tomu jsem pozměnil některá slova, tak abych je před nimi mohl vyslovit. Billy tam má dnes ráno v kapse nějaké věci, které by nemohly být řečeny před smíšeným

obecenstvem, a některé, které možná řeknu, musíte to pochopit. Přijměte to jako od vašeho bratra, podle mého nejlepšího vědění. Kdybyste seděly v ordinaci u lékaře a poslouchaly ho, on by vám musel některé věci říct velice otevřeně. A některé z vás, mladé ženy a mladí muži, nechci, abyste měli špatný dojem; chci, abyste věřili a prostě klidně seděli. Zapamatujte si, pravda musí být prohlášena za pravdu.

A teď, nepochybuji o tom, že s tím, co bude řečeno, mnozí z vás souhlasit nebudou, ale já vám ty věci chci dokázat na základě Bible. A pak věřím, že pokud budete uctiví a budete poslouchat, pak budete mít lepší porozumění a pojetí o tom, do čeho jsem celou dobu bušil. Věřím, že toto vám to objasní. Věřím, že ano.

8 No, může to být trochu zdlouhavé, hodinu a půl, možná i déle, toto téma. Nevím kolik času mně to zabere.

A teď bych rád znovu řekl, že v průběhu tohoto času, když si uvědomujete, že lidé se drží vašich slov (oni se drží slov svého pastora, a já jsem samozřejmě byl pastorem); a oni se drží slov pastora, jakoby to byla otázka života a smrti. Drží se slov svého kněze, jakoby to byla otázka života a smrti. A samozřejmě pastor, možná se vším, co on *o tom* ví jak to udělat, on vyučuje své lidi, přesně tak jak tomu byl vyučen v semináři. Není pochyb o tom, že kněz také, v těch různých náboženstvích, kde mají kněze… Samozřejmě, pastor je ve skutečnosti knězem; je to prostředník. A tak, jestliže kněz ve všem jak byl vyučen… v semináři, v klášteře, člověk s hlubokou upřímností říká všechno přesně tak, jak byl vyučen… No, já ale žádné zkušenosti ze semináře ani z kláštera nemám. A vůbec nic proti tomu nemám, ale můj život je velice zvláštní.

9 Byl jsem povolán, když jsem byl ještě malým chlapcem. A přitom mi bylo dáno viditelné a slyšitelné znamení: ohnivý sloup, který se vznášel v keři, když mi bylo sedm let, bylo to přímo tady v Utica Pike. Můj otec pracoval u pana O. H. Wathena, který právě nedávno zemřel. Četli jste tu knihu a znáte ten příběh. A od té doby… potom se to ukázalo viditelně před lidmi tam u řeky a teď… Bylo to mnohokrát vyfotografováno a *snímek* toho visí ve Washingtonu, D.C. s autorskými právy, v Síni náboženského umění, jako jediná nadpřirozená bytost, o které kdy bylo vědecky prokázáno, že byla vyfotografována — stejný ohnivý sloup, přesně ten samý vzhled po každé stránce, který vyvedl Izrael z Egypta. Věřím, že to je Ježíš Kristus ve formě Ducha v Synovství Boha; protože On byl nazván Synem člověka, když přišel poprvé, a teď je nazván Synem Božím, a v miléniu bude Synem Davida. Přišel jako Syn člověka, prorok, jak se o Něm mluvilo; teď je Synem Božím, v nadpřirozenu; v tom velkém miléniu, které přichází, bude Synem Davida, který se posadí na Davidově trůnu. Jak to vědí všichni čtenáři Bible, že to je Božské zaslíbení, které dal Bůh Davidovi — že On vzbudí Jeho Syna, který se posadí na jeho trůnu.

10 A teď, v této neobvykle zvláštní službě jsem byl nazván vším, od Boha až po ďábla. A to je prostě… Vždycky je to tak.

To je to, co mi řekl tehdy večer ten arcibiskup Katolické církve (probíhala tam tehdy diskuse), když řekl: „Bratře Branhame, Jan Křtitel sám sebe jasně identifikoval v Písmu, jak bylo řečeno skrze proroka Izaiáše.” Řekl: „Tvoje služba je v církvi jasně identifikována.” Řekl: „Luteráni jsou v Bibli.” Řekl: „Luteráni znali Luthera, Wesleyovci znají Wesleye, ale co s letničními?” Řekl: „Oni bloudí a neví, kam jdou.”

A já jsem řekl: „Pane, vážím si toho.” A bylo to zrovna v té době, kdy Duch sestoupil na tu ženu (která mě nikdy neviděla — jeho manželku) a promluvil a identifikoval tu stejnou věc.

No, upřímně řečeno, před tímto poselstvím, které chci dnes ráno kázat, *prostě* nevím. Řekl jsem mu, pověděl jsem: „Pane, nemohl bych to říct. Je to velká, ohromná věc něco takového říct. Vypadá to tak.” Jedna věc, kterou však vím, je, že se rozhodně něco stalo. Stejně jako všechny tyto věci, které byly vědecky prokázané a dokázané kolem dokola světa. To nemůže být pouze nějaký mýt; to je pravda. Co to je? Dovolte mi to říct ve formě vyznání, předtím než k vám dnes ráno promluvím; já nevím. A neodvážil bych se udělat jakýkoliv krok, dokud bych neuslyšel od Něj, od Toho, který ke mně mluvil v minulosti a tyto věci mi říkal.

11 Zapamatujte si, náš Pán Ježíš Kristus se nikdy nenazval Synem Božím. On řekl: „Vy říkáte, že jsem; kvůli tomu jsem se narodil,” a tak dále, ale nikdy se sám takto nenazval.

A teď, to byl ohnivý sloup, který vedl Izraelské děti, byl to Pán Ježíš Kristus ve formě Ducha. Věříte tomu? To Logos, které vyšlo z Boha. A potom, když byl na zemi, řekl: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.” Všichni to víme. A po Jeho smrti, pohřbu a vzkříšení, byl Saul z Tarsu na cestě do Damašku, aby pronásledoval křesťany, protože oni učili věci, které byly v rozporu s tím, jak byli vyučováni. A on byl velký bojovník, vychovaný Gamalielem, jedním z těch vynikajících učitelů tehdejší doby v jejich škole, v jejich klášteře, a významný muž a důstojník církve. A stalo se, že velké světlo, znovu ten ohnivý sloup, ho za bílého dne povalil na zem. A hlas řekl: „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?”

12 No, pokud si všimnete, Pavel (Saul), když se postavil, tak řekl: „Pane, kdo jsi?” Tedy, ten chlapec, který byl Žid, on by určitě nic nenazval, jedině že by to bylo něco, co by znázorňovalo Boha, on by to

nenazval „Pánem". A tak to byl ten stejný ohnivý sloup.

A tak Ježíš řekl: „Jdu k Bohu… přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu." On tam byl znovu zpět ve formě ohnivého sloupu. On řekl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ, a je pro tebe těžké vzpírat se proti bodcům." A my si uvědomujeme, že když apoštol Petr (jemuž byly dány klíče, aby budoval církev), zjišťujeme, že se nacházel ve vězení, a tento stejný ohnivý sloup prošel mřížemi, otevřel dveře vězení a záhadně Petra vyvedl, aniž by nějak vyrušil stráže. Co se mne týče, je to Ježíš Kristus, tentýž včera, dnes i na věky.

A každou věc potom vždy poznáte podle její povahy. Každá věc je poznána podle její povahy, podle ovoce, které nese. A já vás prosím, abyste byli pozorní a sledovali, jakého druhu ovoce to přináší, toto světlo, kterým je Bůh, protože se to vždycky vrací zpět ke Slovu Božímu a dokazuje Slovo Boží, káže Slovo Boží a Bůh to Slovo tak před vámi zásadně dokazuje. Musí tedy za tím něco stát.

13 Lidé mě nazvali prorokem. Já se žádným prorokem nenazývám, protože já bych se to říct neodvážil, ale mohu říct toto; že Pán mi dovolil předvídat věci, říci věci, které se staly, které se stanou a které probíhají, a ani jednou to v těch desítkách tisících případů neselhalo. Všechno, co On řekl, že se stane, se stalo. Všichni to víme. Jestli se dnes ráno v tomto viditelném posluchačstvu nebo na jiném místě nachází nějaká osoba, která by mohla říct, že to někdy selhalo, máš možnost se klidně postavit a povědět to. Ale jestli všichni vědí, že pokaždé, v těch tisících případech, to bylo úplně správné, řekněte: „Amen." A stejně tak by to bylo kolem celého světa.

Něco se právě chystá. Bůh nikdy tyto věci neposílá, aniž by v tom neměl nějaký záměr.

14 Právě jsem tady uvažoval (umístil jsem to tu jako jednu z mých poznámek), že mám dnes ráno na košili manžetové knoflíky. A mnozí z vás určitě slyšeli o té filmové hvězdě, Jane Russelové, a její maminka je letniční; a Danny Henry je jejím bratrancem, prvním bratrancem, je dítětem sestry její matky. On byl baptista. Stál tam ve shromáždění, bylo to shromáždění obchodníků v Los Angeles v Kalifornii před dvěma lety. A já jsem zrovna skončil kázat a v tom kázání jsem řekl velkou, mocnou silnou výpověď, že dokonce dohlížitel (jeden z hlavních dohlížitelů Sboru Božích) přišel seshora z balkonu, kde seděl, dolů na pódium a řekl: „Nevěřím, že bratr Branham to tak myslel."

Pověděl jsem: „Myslel jsem to tak, pane. Je to ‚Tak praví Pán.'" A pak… Týkalo se to církve v tomto věku.

15 A asi v té době, tento mladý muž, který je obchodníkem (jeho bratr je v…), on tam toho rána pořizoval fotografie pro televizi. (Jeho bratr je vedoucím státní dopravní kanceláře v Kalifornii.) A Danny Henry přišel dopředu, potom co shromáždění skončilo, přišel takhle na pódium, kde seděli všichni ti muži, přišel, aby mě objal a řekl tato slova: „Bratře Branhame, doufám, že to nezní jako rouhání, ale" řekl, „z toho by mohla být 23. kapitola knihy Zjevení [přičemž ve Zjevení je pouze dvacet dva kapitol]." Řekl: „Doufám, že to nezní rouhavě."

Jen co to dořekl — no, ten chlapec byl baptista a o nadpřirozených věcech neměl ani tušení — když mě takto objímal, začal mluvit v neznámém jazyce. A když v neznámém jazyce domluvil, byla tam snědá žena silné postavy, která seděla přímo přede mnou, a ona se postavila a řekla: „To nepotřebuje žádný výklad." Řekla: „Jsem ze Shreveportu z Louisiany — nebo z Baton Rouge z Louisiany." Řekla: „To je čistá francouzština."

Viktor LeDeux, který je Francouz, on tam také seděl a řekl: „Opravdu, já jsem Francouz, a to byla dokonalá francouzština."

Řekl jsem: „Počkejte na okamžik. Vy napište to, co on řekl, a i vy napište, co řekl, než něco řeknete. Napište to, co jste *slyšeli*, a podíváme se na vaše poznámky."

A tak jeden to napsal i druhý to napsal. A bylo to — dokonce i interpunkce byla stejná. A potom asi v té době, když přinesli to, co zapsali, přišel zezadu pohledný mladý blonďák, kde byl… nebylo tam místo, aby si mohl sednout. (Stál tam vzadu.) Přišel dopředu a řekl: „Moment! I já bych rád předložil svůj záznam." Řekl: „Jsem překladatel francouzštiny pro OSN." Řekl: „Chtěl bych tady také předložit svůj záznam."

16 A tady jsou všechny tři záznamy a jsou úplně stejné — z francouzštiny. A tady je, co tam bylo napsáno. Tohle je originální záznam, opsaný přímo z toho. Tohle je to, co si zapsal sám Danny. On to nosil v kapse. Samozřejmě, že se to dostalo ke Křesťanským obchodníkům a tak dále.

> „Protože sis zvolil tu úzkou stezku, tu těžší cestu, po které jsi šel na základě svého vlastního rozhodnutí. Udělal si to správné a jasné rozhodnutí, a to je má cesta. Kvůli tomuto závažnému rozhodnutí na tebe čeká velká část nebe. Jak nádherné rozhodnutí jsi udělal! Toto je samo o sobě tím, co přinese a způsobí ohromné vítězství v Božské lásce."

(No, ten muž se sem podepsal.) „Výše uvedené prohlášení bylo přeloženo z toho, co Danny Henry prorokoval nad bratrem Branhamem a bylo to doloženo třemi svědky v restauraci v Los Angeles v Kalifornii.”

17 Tedy, tentýž mladý muž, který přinesl toto proroctví, aniž by si uvědomoval, co říká, byl asi před měsícem v Jeruzalémě. Měl tu čest navštívit a lehnout si v hrobce, kde zemřel Ježíš a byl pohřben. A tak, když tam ležel, řekl, že o mně začal velmi přemýšlet a začal plakat. Řekl, *že si uvědomil*, jak velice těžké to bylo pro bratra Branhama, když se musel postavit proti tomuto světu a těmto věcem a všem církvím. Jak jednou řekl jeden z… ohledně úlohy Billy Grahama, řekl: „Můžeme vidět Billy Grahama, protože všechny církve jsou kolem něj sjednoceny; vidíme Orala Robertse, letniční; ale jak my vůbec můžeme cokoliv mít, když to je v rozporu s tím, čemu lidé byli učeni?” Je to Bůh.

A Danny, jeho koníček je, že brousí malé kameny. On přišel tam na to místo, kde byl vztyčený kříž, kde říkají, že byl do skály zaražený kříž. Nebyl tam zrovna nikdo kolem, a tak odlomil malý kousek skály a strčil si ho do kapsy jako suvenýr; vrátil se domů a udělal mi z toho pár manžetových knoflíků. A je to zvláštní, když je udělal, vypadaly, jako kdyby byly potřísněny krví, a přímo přes oba dva probíhá souvisle rovný úzký pruh, přímo přes oba. No, to by mohlo být jenom… Vidíte, někdo si toho ani nemusí všimnout, ale pokud jde o mě, je to kompliment vůči věcem, kterým věřím. Věřím, že všechno má svůj význam.

18 A teď, v této době, cokoliv Pán… Pokud tohle není to, o čem On prorokoval, skrze Malachiáše 4 a také Lukáše 17 a mnohá další místa Písma, které se mají stát v tomto posledním dni — dovolte, abych toto řekl na závěr — byl tím položen základ pro toho muže, když přijde. A tak jsem velice vděčný, že všemohoucí Bůh, pokud to tak bude, mi dovolil v mém nevzdělaném stavu udělat něco málo, abych projevil svoji vděčnost za Jeho lásku ke mně, moji lásku k Němu a naši lásku k lidem. A proto, v upřímnosti, přistupuji k tomuto tématu „Manželství a rozvod”. A ať se Bůh nad námi všemi smiluje.

A teď, poslouchejte pozorně. A sestry nevstávejte a neodcházejte; jen chvíli v klidu seďte. Bratři, udělejte totéž. Vy, tam venku, kteří jste připojeni telefonicky, nevypínejte vaše přijímače. Nedělejte to. Jen několik minut klidně seďte, dokud neskončíme. Poslouchejte pozorně. Pokud nebudete souhlasit, poznamenejte si ta místa Písma, která budu používat a pak je s modlitbou studujte, dřív než se rozhodnete.

Bože, pomoz nám, když se pokoušíme přistoupit k tomuto tématu.

19 No, může to být trochu zdlouhavé. Nechci, abyste spěchali a já… věnujte tomu váš čas (my všichni) a studujme Slovo Boží věrně a důkladně, jak jen umíme.

Začněme u svatého Matouše v devatenácté kapitole, a začneme, myslím, chtěl bych začít od osmého verše devatenácte kapitoly. Mohl bych také začít od prvního verše a přečíst to až do osmého verše devatenácte kapitoly.

No, zapamatujte si, tyto věci, které říkám, musí pocházet ze Slova Božího. To nemůže být můj vlastní názor, protože můj názor je stejný jako kohokoliv jiného, ale to musí být v návaznosti se Slovem Božím. Zapamatujte si, Bůh udržuje všechno v návaznosti. On se nikdy nemění. On je tentýž včera, dnes i na věky. Věříte tomu? On je ten stejný. Budu tedy číst z devatenácté kapitoly:

> *Když Ježíš domluvil tato slova, stalo se, že odešel z Galileje a přišel do judského kraje za Jordánem.*
>
> *Šly za ním veliké zástupy a On je tam uzdravil.*
>
> *Tehdy k němu přišli farizeové a pokoušeli ho* [Zastavil jsem se tady, abyste pochopili, abych zdůraznil, kdo to byl, kdo Ho pokoušel.]*… slovy: „Smí člověk propustit svou manželku z jakéhokoli důvodu?”*
>
> *On jim odpověděl: „Cožpak jste nečetli, že Stvořitel je od počátku ‚učinil muže a ženu'*
>
> *a řekl: ‚Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své manželce a ti dva budou jedno tělo'?*
>
> *A tak už nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk nerozděluje.*"
>
> *Oni mu ale řekli: „Proč tedy Mojžíš přikázal dát potvrzení o rozvodu a tak propustit ženu?”*
>
> *Odpověděl jim: „Mojžíš vám dovolil propouštět vaše manželky kvůli tvrdosti vašeho srdce, ale od počátku to tak nebylo.”*

Tedy, Bože, pomoz nám.

20 Tímto Písmem, touto otázkou byl Ježíš konfrontován v samotném začátku své služby, a byl jí na

počátku své služby konfrontován i Mojžíš. V srdcích věřících je to závažná otázka. Hříšník se o to nestará. Ale je to pro věřící, protože věřící se snaží dělat vše, jak jen umí, aby žil před Bohem správně. A proto, jestli ohledně náboženství vyvstane nějaká otázka, pak záležitost manželství a rozvodu vystupuje *do popředí*. Proč? Protože to je příčina prvotního hříchu. Tam začal hřích, a proto to pokaždé vyvstává, protože to je samotný počátek hříchu.

No, nebudu mít čas, abych všechny tyto věci vysvětloval, ale rád odpovím na váš dopis nebo cokoliv budu moci udělat, nebo o tom máme napsané knihy, o těchto mnohých otázkách, a dokonce i výstřižky z novin a různé věci, které tu máme, abychom to dokázali. Víme, že to byla Eva… To jablko, které měla sníst (to ani není biblické), oni teď tvrdí, že to byla meruňka. Nebylo to ani jedno z toho. Ona spáchala cizoložství, z kterého se narodilo to první dítě, kterým byl Kain, syn samotného satana. Protože v něm vězelo zlo. Ono nepřišlo skrze Abela. Kain byl satanův syn.

21 Vím, jaká je teď vaše otázka: Eva řekla: „Získala jsem muže od Hospodina." To je čistá pravda. Mohli byste vzít tu nejšpinavější ženu ve městě a toho nejhoršího muže; pokud budou mít dítě, ono musí přijít od Hospodina, protože Bůh *takto* sestavil *své* zákony. A jeden z těchto zákonů je, jak má vycházet slunce. Když dáte koukol do dobré půdy, on bude růst a musí růst, protože to je Boží zákon. Když je semeno zaseto, ono musí růst. A nic nemůže dát vznik životu kromě Boha, protože to funguje na základě Jeho zákonů.

A proto, když do Evina lůna bylo zaseto špatné semeno, ono muselo vzejít, protože to je Boží zákon plození. A nemohlo to udělat nic jiného, než že se to narodilo a muselo to pocházet od Boha.

A z toho důvodu… Lidé někdy říkají, že nemluvňata, která se nenarodí z křesťanských rodičů, jsou ztracena. Ale krev Ježíše Krista je zadostiučiněním za to dítě, je mi jedno, jak se narodilo, jak špatným způsobem přišlo na svět. On je Boží beránek, který snímá hřích světa. To malé dítě nemůže činit pokání, protože nemá z čeho činit pokání, a byl to hřích světa, který byl krví Kristovou sňat. Nemluvňata jdou do nebe.

22 To je původní hřích, a proto vyvstává ta otázka. Když od Boha přichází jakákoliv velká fenomenální věc, téměř jako první vyvstává ta věc: „A co manželství a rozvod?" No, tak jako vždy, je to mezi lidmi stále otázkou, jako to bylo v čase Ježíše a jako to bylo v době Mojžíše; bylo to tak vždycky a je to až do dnešního dne mezi lidmi otázka, protože lidé se chtějí dozvědět, co je pravda. Ale tam, kde existuje nějaká otázka, tam musí být také i odpověď. A jelikož, jak jsem už řekl před týdnem, existuje odpověď, musí existovat správná odpověď. A pokud na něco dostaneme odpověď, ale není to správné, pak víme, že to bylo špatné. Ale existuje… My se budeme stále ptát, dokud ta skutečná otázka nebude zodpovězena, pokud chceme poznat pravdu. A jelikož toto je biblická otázka, měla by na to být biblická odpověď.

Je to, jak jsem už řekl: kdybych dnes ráno chtěl jít na východ a podle svého nejlepšího vědomí by to… měl bych najít nějakou konkrétní věc někde na poli a bylo by to přesně na východ, a já bych šel na východ. Někdo by řekl: „Bratře Branhame, tohle je východ." Potenciálně to je východ, ale je to severovýchod. Já bych tu věc, kterou jsem měl najít, minul; vrátil bych se a uvědomil si, že jsem se spletl. A potom kdyby někdo řekl: „Bratře Branhame, jdi tímhle směrem, vpravo." No, to je potenciálně také východ, ale je to jihovýchod. Rovněž bych o tu věc, kterou jsem hledal, přišel, protože bych šel mimo hranice té dokonalé a přímé cesty.

23 No, pokud to tak je, máme o manželství a rozvodu dva směry myšlení. A to je, že jeden z nich říká, že muž může být ženatý pouze jednou, jedině že by jeho manželka byla mrtvá. A to je jedna z těch otázek. Ale pokud půjdete tímto směrem, dostanete se přes palubu. A pak ta další říká: „Ó, pokud manželka nebo manžel (jeden z nich) se dopustil cizoložství, jeden i druhý může být propuštěn a můžou uzavřít nové manželství." S tímto názorem se také ocitnete mimo palubu.

A tak vidíte, není to ani jihovýchod ani severovýchod, my chceme přesně na východ. Dostanete se mimo Písmo, pokud půjdete tímto směrem. Dostanete se mimo Písmo, pokud se vydáte tamtím směrem. Ale my se chceme dozvědět, kde se Písmo setkává s Písmem a poznat, jaká je ohledně toho pravda. Každý si ale zvolí jiný směr a nedokáže přinést tu správnou odpověď, ale přesto tato odpověď musí existovat.

24 Je to úplně jako dnes; v církvi existují dvě velké školy učení: jedna z nich je Kalvinizmus a druhá je Arminianizmus. Jedna z nich je legalizmus a ta druhá je milost. A my zjišťujeme, že lidé, kteří věří v milost (kalvinisté), oni říkají: „Ať je Bůh požehnán, kouření mi neublíží, pití mi neublíží. Já tyhle věci dělat můžu; já mám věčnou jistotu." Potom zjišťujeme, že ta druhá strana (ta legalistická) říká: „Ó, rád bych mu vynadal, rád bych mu řekl, co si o něm myslím; ale jsem křesťan, musím být zticha."

Vidíte, nacházíte se na dvou různých cestách, a ani jedna z nich není správná. No, není jednoduché to říct, ale je to pravda. Nalézáme se na dvou různých cestách: jedna jde jedním směrem, ta druhá jiným. Tedy, podívejme se, jaká je pravda.

25 No, poslouchejte a sledujte, jestli vám to zní rozumně. Například, kdybych se chystal do zámoří a vzal svou rodinu, zavolal bych k sobě svou manželku a řekl bych: „Odjíždím do zámoří, miláčku.” (Tady je ta legalistická stránka.) „Tedy, má ženo, řeknu ti to na rovinu. Jestli budeš flirtovat s nějakým mužem, když tady nebudu, až se vrátím, budeš rozvedenou ženou. A nepřeju si, abys po někom pokukovala, nechci, abys s někým flirtovala! Rozumíš? Já jsem tvůj manžel. Pokud to uděláš, tak až se vrátím, tak tě propustím.”

Potom mě ona chytne za kravatu a říká: „Můj dobrý muži, chci ti něco říct!” Vidíte? Vidíte? A říká: „Jestli po nějaké ženě hodíš okem nebo si k sobě nějakou vezmeš nebo budeš s nějakou flirtovat, tak až se vrátíš, tak budeš rozvedený muž.” No, to by nebyl šťastný domov. To je legalizmus.

Dobře. Tedy, ta druhá strana je, že když odjedu do zámoří a udělám nějakou chybu, pojedu tam a řeknu si: „No, heleď, vyjdu si s touhle ženou. Ó, u mé ženy to je v pořádku, jí je to jedno.” Moje žena řekne: „Já si vyjdu s tímhle mužem. U Billa je to v pořádku, jemu to je jedno.” Pokud mně to je jedno, pak se mnou není něco v pořádku. Nemiluju tu ženu správným způsobem. A pokud jí to nevadí, pak není něco v pořádku s ní. Ona je moje manželka. Já si nepřeju, aby s ní nějaký jiný muž žertoval, ona je mojí manželkou.

26 Tedy, ta správná cesta v té věci je; obě tyto strany mají pravdu, ale ne přesnou pravdu. No, abych to uvedl na správnou míru, když jedu do zámoří, moje malá rodinka se shromáždí a modlíme se jeden za druhého, já je svěřuji Bohu a oni svěřují Bohu mě. A když to uděláme, odjíždím do zámoří. No, já vím, že ona mě miluje; já jí důvěřuju. A já miluju ji; ona důvěřuje mně. A dokud ji takhle miluji, ona se o mě vůbec nemusí obávat, že já si někam vyrazím s nějakou jinou ženou. Dokud ona správným způsobem miluje mě, tak přece vůbec není potřeba, abych přemýšlel o nějakém jiném muži, že by s ní šel někam ven, protože ona je moje manželka a já jí věřím.

Věřím, že kdybych opravdu udělal něco špatného, udělal chybu a šel bych někam ven s nějakou ženou, a pak bych se vrátil zpátky a vyznal bych jí to, a řekl jí: „Medo, já jsem to nechtěl udělat; dostal jsem se prostě do pasti; ta žena ke mně prostě přiběhla a-a-a chytla mě za ruku a začala dělat to-a-to,” věřím, že ona by to pochopila. Věřím, že by mi to odpustila. Ale já bych to za nic na světě neudělal, protože ji miluju! Přestože by mi to odpustila, já bych to neudělal. Já bych ji za nic na světě nezranil. I když vím, že by mi to odpustila, já jí nechci ublížit.

27 A tak je to s Bohem. Jestliže láska phileo (která je lidskou láskou, přátelskou láskou), může způsobit, že muž to takhle cítí vůči své ženě, co potom udělá láska agapao (to je řecké slovo, které znamená Boží lásku), co ona ve mně způsobí vůči Ježíši Kristu? Dokud to chci dělat, pak je to v mém srdci to dělat. No, říkám, dokud je to v mém srdci, to dělat, budu to dělat. Legalizmus mi to však udělat nedovolí. Je to proto, že jsem věděl, že kdybych to udělal, byl bych za to potrestán. Ale ta skutečná pravda ohledně této věci je, že když Boží láska vstoupí do vašeho srdce, pak to nebudete chtít dělat. To je pravda ohledně toho. To jsou ty dva směry. Ani legalizmus, ani ten další, ani kalvinizmus, jedná se o oba.

28 No, dnes také zjišťujeme, že je mnoho různých denominací. Je tu katolická církev, protestantská církev a každá z nich říká, že ona je tou cestou. Vidíte: „My máme tu cestu; my jsme ta pravda.” Jsou tu metodisté a říkají: „My máme pravdu.” Baptisté říkají: „My máme pravdu.”

No, co se mě týče, tak dlouho pokud to takhle cítí, tak to tak není, protože Ježíš řekl: „Já jsem ta pravda.” Vidíte? A proto, jak bylo v mém včerejším večerním kázání, že On je tím místem, kam Bůh položil své jméno, tím jediným místem uctívání. Ty nejsi křesťan, protože jsi protestant; nejsi křesťan, protože jsi katolík; nejsi křesťan, protože jsi metodista, baptista nebo letniční. Jsi křesťan, protože jsi byl pokřtěn do Ježíše Krista skrze Ducha svatého — ne skrze vodu. Je jedna víra, jeden Pán, jeden křest, a to je křest Duchem svatým. Vodní křest vás uvádí do společenství; Duch svatý vás uvádí do Krista. Tady je ta pravda.

29 O tomto manželství a rozvodu máme rovněž dvě myšlenky. A teď, když nám náš Pán v tomto posledním dnu otevřel to tajemství sedmi pečetí ze svého Slova… No, pro mnohé z vás toto může být „španělská vesnice”, ale moje církev tomu rozumí, co… když jste slyšeli o těch viděních a o tom, co se stalo. Ta otázka je biblickou otázkou. Jsme sem pozváni, abychom věřili, že musí existovat pravdivá odpověď na celé to skryté tajemství, které bylo od založení světa skryto. A Bible prorokuje a říká, že v tomto dni budou tato tajemství oznámena. Zjevení 10: „Ale když bude znít hlas sedmého anděla (Laodicejského posla), tajemství Boží budou oznámena.” A toto je ten poslední věk, kterým je Laodicea.

30 Podívejte se na celé toto probuzení probíhající už patnáct nebo více let a nepovstala z toho ani jediná denominace. Luther měl probuzení, ale vznikla z toho denominace; Wesley, vznikla denominace; Alexandr Camphel, vznikla denominace. Všichni tito velcí… John Smith a tak dále, denominace; Moody, po celou dobu. Ale tady bylo jedno… Probuzení obvykle trvá jenom kolem tří let, ale toto probíhá už déle než patnáct let a nevznikla z toho ani jedna denominace, protože to je čas semene. Není už slupka. Potom, když ta jedna slupka odpadne, je tam semeno. Bůh je připraven. Pokud to nedělá teď, tak se chystá povolat církev k dokonalosti skrze své Slovo, Ježíše Krista.

Všimněte si, někde musí být odpověď. A jelikož to sedminásobně zapečetěné tajemství, sedm pečetí… Kolik z vás tomu rozumí, zvedněte ruce. Podívejme se na to. Myslím, že většina z nich to je naše shromáždění z okolí. Poslyšte, pokud ne, v krátké době budou na toto téma dostupné knihy. Máme už knihy (některé knihy) na toto téma.

31 Ježíš v našem textu nás zve, abychom se pro tu opravdovou biblickou odpověď vrátili na počátek. No, když On s tím byl konfrontován, byly zde zjevné dvě věci. Ti kněží mu řekli: „Může člověk propustit svou manželku z jakéhokoli důvodu a oženit se s jinou"?

A Ježíš řekl: „Na počátku to tak nebylo."

Oni potom řekli: „Mojžíš nám dovolil napsat rozvodový list," a propustit ji z jakéhokoli důvodu oni chtěli.

On řekl, že Mojžíš to udělal, protože… dejme to na rovinu… kvůli tvrdosti vašich srdcí, ale od *počátku*, anebo na počátku, to tak nebylo.

Ta otázka,

32 ta otázka, jako dnes o světovém míru. Přijde to prostřednictvím politiky, OSN, spojených *národů*? Říkám vám, ne. Vždycky to selhalo a selže to znovu. Ale zůstává tu pravdivá odpověď na tu otázku: „Nastane na zemi mír?" Ano, když bude ze země odstraněn hřích, nastane mír. Ale až do té doby mír nebude. „Národ povstane proti národu a království proti království."

Bůh dal na hřích lék. (Poslouchejte teď pozorně.) Bůh dal lék, aby zemi zbavil hříchu, ale lidé na této zemi Boží lék nepřijmou. Bůh nám dal lék a cestu, jak si máme brát naše manželky a žít s nimi, ale lidé Boží lék nepřijmou, nepřijmou ohledně toho Jeho Slovo.

Ježíš řekl toto… A to nám připomíná Jeho slova a uvědomujeme si, že řekl: „Nebe a země selžou (pominou), ale moje slova ne."

33 Ta otázka, ta pravdivá odpověď, ke které Ježíš chce, abychom se vrátili, je, abychom se vrátili na začátek. A tak to bude k nalezení v Genesis, protože slovo Genesis, *Genesis* je kapitola semene pro každou otázku v Bibli. A vy se vždy musíte vrátit k semenu, abyste uviděli, jaký druh semena je na poli, abyste zjistili, co budete sklízet.

Tedy, jaký druh semene je zaset? Genesis, jako kapitola semene, vracíme se ke Genesis. Ježíš nás uvedl do toho místa Písma: „na počátku." A teď pamatujte, to je tehdy, když začal čas. Předtím to byla věčnost. Tedy, naše otázka zněla… Všimněte si, pokud se vrátíme na začátek… Ať to neunikne vaší pozornosti! A proto chci mluvit pomalu, aby lidé, kteří jsou připojeni… a také ten pásek, aby to bylo vyjádřeno jasně.

Jestliže Ježíš řekl: „Vraťte se na počátek," na zemi byl z každého *druhu* pouze jeden pár. Byl jeden Adam, jedna Eva. Spojil je sám Bůh. Jedna klisna, jeden hřebec. Jedna samice papouška, jeden samec. Na počátku, jak On nám řekl, abychom se tam vrátili, tam byl ode všeho pouze jeden pár. Je to pravda? Pak zjišťujeme, že všechno na počátku probíhalo v dokonalém pořádku a harmonii s Bohem; nic z toho nevybočovalo. Všechno na nebesích je stále v pořádku; všechny hvězdy, galaxie, sluneční soustava, všechno je v dokonalém pořádku. Kdyby se jedna z nich pohnula, narušila by celý program.

34 Teď poslouchejte! Vidíte *to*? Jedno narušení kazí celý program! No, když se lidské bytosti pohybovaly v kontinuitě [Poznámka 1: Angl. „continuity" - spojitost, nepřetržitost, návaznost.] s Bohem, s jedním mužem a jednou ženou, ta žena zhřešila. To uvrhlo celý pozemský program mimo kontinuitu s Bohem! A proto, když je jedno slovo do této Knihy přidáno nebo jedno slovo z ní ubráno, to křesťana vyřazuje ze spojitosti s Bohem, to vyřazuje církev z kontinuity s Bohem, vyřazuje to rodinu z kontinuity s Bohem! Každý věřící může být vyřazen tím, že nepřijímá každé slovo Boží.

Tehdy to byla žena, která způsobila rozdělení toho milého domova. Nebyl to cherubín, který dostal zemi do trápení. Nebyl to Adam, který ten domov *z toho* vyřadil. Co ten domov vyřadilo a vyřadilo tu celou věc z kontinuity, to nebylo nic jiného než žena — Eva. A tady je ten „počátek", o kterém řekl Ježíš, že byl narušen. Ježíš řekl: „Na počátku Bůh stvořil jednoho samce, jednu samici z každého druhu." A teď, když tato žena — ne klisna, ne fenka — ale žena, ona porušila veškerou kontinuitu Božího působení na zemi a uvrhla všechno do smrti. Žena, ne muž, ona porušila smlouvu. Proč porušila smlouvu? Překročila hranice Božího Slova!

Tedy, jestliže porušila svou smlouvu se svým mužem, porušila svou smlouvu s Bohem; a protože porušila smlouvu s Bohem, porušila ji se svým mužem.

35 A když vy porušíte svůj slib a svou smlouvu vůči Božímu Slovu, to je to, co způsobuje, že je tolik nelegitimních členů církve, protože nějaká skupina lidí se dala dohromady a řekli: „Dobrá, to neznamená to," a to vyřazuje celou tu organizaci z kontinuity se Slovem. Nebo: „Tomu my nevěříme. Doktor Jones

řekl, že to tak není.” Ale pokud to řekl Bůh, pak to tak je! On řekl: „Ať je každé lidské slovo lží, a moje pravdou.” Tam to narušuje tu kontinuitu.

No, sledujeme, že když byla ta kontinuita narušena, pak byla *také* narušena ta linie života. A také linie času byla narušena. Smlouva byla narušena. Všechno bylo zničeno! Co to způsobilo? Žena. To bylo to, co porušilo tu smlouvu. Jestli si to chcete přečíst, můžete si to přečíst v 1. Mojžíšové ve 3. kapitole.

36 No, potom to byl muž, který byl ustanoven, aby nad ženou vládnul skrze Boží Slovo. Ona už mu nebyla rovnocenná. Byla rovnocenná po stránce přírody, víte. Ale když porušila Boží Slovo, Bůh ustanovil muže, aby nad ní vládnul. 1. Mojžíšova 3:16, pokud si to chcete poznamenat. Ona už déle nebyla muži rovnocenná. Byla tou, která porušila Boží Slovo.

Copak nevidíte, že „ona” — „ona”, ta církev tady, je „porušitelem” Božího Slova? To ji úplně vyřadilo z té spojitosti, a to je to, co udělala církev; to na celou tu věc uvrhlo duchovní smrt! Teď pochopíte, proč já na tyto věci dorážím, tak jak dorážím! To je pravda! To jsou biblická fakta.

Všimněte si, proč ona něco takového provedla? Jak mohla ta milá, krásná, dokonalá žena…? Jednou jsem viděl takový obraz (myslím, že to bylo v Řecku), od nějakého umělce, který namaloval obraz Evy, a ona tam vypadala jako ta nejhroznější věcí, jakou jste kdy viděli. To ukazuje, na co může hledět tělesný rozum. Ale ona taková nebyla. Ona byla krásná, protože byla dokonalou ženou, ženou se vším všudy.

37 Všimněte si, proč ona takovou věc provedla, když byla v tak vysokém postavení? Ona byla muži rovná, byla mu rovnocenná. Ale všichni teď víme, že ona o tu rovnocennost s mužem přišla, když zhřešila a Bůh řekl: „Muž bude od teď tvým pánem.” Tedy, to je Písmo. Pokud chcete, mohli bychom si to přečíst. Uvádím vám ta místa Písma (chceme ušetřit čas kvůli tomu přenosu do celého národa), abyste si to mohli přečíst sami.

Všimněte si, proč to udělala. Jak se k ní satan vůbec dostal?

Víte, že satan byl jednou rovnocenný Bohu? Jistě, byl. Po každé stránce s výjimkou toho, že nebyl Stvořitel. On byl vším, stál v nebesích po Boží pravici, jako velký vůdčí cherubín.

Všimněte si, ona to udělala proto, že nebyla v původním stvoření. Ona není v originálním Božím stvoření. Je vedlejším produktem. A proto na počátku (jak se na to odvolal Ježíš), ona nebyla tou původní stvořenou Boží bytostí! Byla vedlejším produktem z muže, když se Ježíš odvolával na počátek.

38 Zapamatujte si, Adam byl v tom originálním stvoření jak mužský tak ženský, jeden, ale pak byl rozdělen skrze žebro. Všimněte si, ale vedlejší produkt… A všimněte si, jediné ze všech Božích stvoření, ze všech zvířat a všeho ostatního, ona byla tím jediným, které bylo takto navrženo. Každá jiná samice byla v originálním stvoření. Každá jiná samice byla v tom původním stvoření, ale Eva v tom originálním stvoření nebyla. Vidíte, takto to muselo být uděláno. Dostaneme se k tomu za chvíli.

Všimněte si, v tom stvoření, ve kterém ona byla — ne v tom originálním, ale v tom vedlejším — a v tom stvoření je… No, nechci ranit vaše city, ale chci vám říct pravdu, a vy jen klidně seďte; *jsem rád, že* se chováte mile.

39 Nic není navrženo, aby bylo tak svůdné, jako žena, která je svůdná. Nic jiného takové nemůže být; nic jiného nebylo takto stvořeno. A také neexistuje nic, co může být tak lehce svedeno jako žena. Tedy, pád dokazuje, že tato výpověď je pravdivá, ten pád na počátku.

Ona nebyla v tom originálním počátečním stvoření. Ona byla v Adamovi, ale ne jako žena, na počátku. Ona byla stvořena, *jako* vedlejší produkt.

Nic není navrženo, co by mohlo být tak svůdné a být tak lehce svedeno jako žena. Nic není navrženo a nic nemůže klesnout tak nízko jako žena. Přemýšlejte teď o tom! V celém stvoření není nic navrženo, co by mohlo klesnout tak nízko, jak to dokáže žena. Ona dokáže roztrhat mužovo srdce na kusy snadněji než cokoliv jiného na světě — jeho žena. Ať se tato krásná malá manželka začne motat kolem nějakého jiného muže, podívejte se *potom* na toho člověka, jak tam sedí se svými dětmi a z očí mu kanou slzy. Ona je takovým způsobem navržena. Je navržena, aby toto udělala.

Žádná svině, žádný pes, ani žádné jiné zvíře není navrženo jako ona a ani nemůže klesnout tak nízko jako ona. To je pravda. Se vší úctou k mým sestrám, chci jen, abyste to sledovali.

40 Žádné zvíře nemůže být nemorální! Psovi říkáte fena (samici psa). Samici vepře říkáte svině, ale její mravy převyšují o milion mil mnohé hollywoodské hvězdy! Tak nízko podle toho navržení může klesnout. Ona nemůže… Přemýšlejte teď o tom: na světě neexistuje nic stvořené v Božím stvoření, co může být nemravné, co může klesnout tak nízko.

Řeknete: „Počkej na chvíli! Muži…” K tomu se dostaneme. Žena musí říct: „Ano.”

Všimněte si, není tu nic *tak* navrženo, aby to kleslo tak nízko nebo aby to bylo tak oplzlé, kromě ženy. Pes to nemůže udělat; prase to nemůže udělat; pták to nemůže udělat. Žádné zvíře není nemorální, ani nemůže být, protože tak není navrženo, aby takové mohlo být. Samice prasete nemůže být nemorální; samice psa nemůže být nemorální; samice ptáka nemůže být nemorální. Žena je ta jediná, která je toho schopná!

41 No, vidíte, kam satan šel? Vidíte? Ale ona má stále… Ona je ta, která má moc říci „ano" nebo „ne". Vidíte? Záleží na tom, kde se chce udržet. Rozumíte?

No, tady můžeme jasně vidět semeno hada, odkud se tam vzalo. Existovalo jenom jediné místo, kam mohl jít. Pokud to tímhle není jasně vysvětleno, tak je někdo slepý. Vidíte? Rozumíte? Muselo k tomu dojít.

Všimněte si, důvod, proč to ta zvířata nemohla udělat, samice zvířete, ona byla v originálním stvoření, ale žena v tom originálním stvoření nebyla. Tedy, vracíme se zpět, abychom to vykopali, a pak to přeneseme přímo do té moderní doby v Zákoně.

Jenom ona je navržena pro špínu a nečistý život. Pes toho není schopen; žádná jiná samice toho není schopna. Jenom žena je toho schopna. Pes nebo jakákoliv jiná samice *jenom* jednou v roce, a to kvůli tomu, aby přivedla na svět mláďata. Ne kvůli sexuální rozkoši, ale kvůli mláďatům! Stará svině, stará fena — jednou do roka, jeden okamžik; to je kvůli jejím mláďatům. Ale žena je navržena pro každý okamžik, který se jí zalíbí. (Mám tu některé věci přeškrtnuté, no; ten zbytek si můžete domyslet). Pes nemůže; žena ano. (Doufám, že Duch svatý vám zjeví ten zbytek toho, co jsem tu přeškrtl.)

42 Ona je jediným druhem ženského pohlaví, které je stvořeno pěknější než samec. Nikde není žádný jiný takový druh. Všechna další Boží stvoření mají krásné samce, je to u zvířat, ptáků a tak dále. Vždy krásný je samec.

Podívejte se na toho krásného jeleního býka: velké nádherné paroží, je to velký kus, a ta malá pokorná laň. Podívejte se na toho velkého kohouta se všemi jeho krásnými pery a na tu malou hnědou slepičku. Podívejte se na ptáky: ptačí samec a samička. Proč? Proč to tak bylo u každého Božího stvoření? Každé stvoření, to samčí pohlaví je hezčí. Mezi ovcemi, mezi prasaty, mezi koňmi, mezi čímkoli jiným, vždy to je ten velký samec, který je hezký, i mezi ptáky; ale v lidské rase je to žena, která je hezká, ne muž. Pokud je hezký on, pak tady něco nehraje. Někde je nějaké zkřížené semeno, originálně je to takhle.

Proč? Proč to tak bylo uděláno? Kvůli svedení. Její módní návrhář, satan, na ní i v těchto posledních dnech stále pracuje.

43 Dovolte, abych se tu na chvíli zastavil.

Krásná! Věděli jste, že první zkáza, celosvětová, toho světa, byla způsobena krásnou ženou? „Když synové Boží viděli lidské dcery, že jsou krásné, brali si je za ženy." Souhlasí to? Všimli jste si vzrůstu krásy žen v dnešní době?

Viděl jsem fotografii Pearl Bryanové, která byla svého času údajně nejhezčí žena v tomto národě. V této škole není žádná dospívající dívka, která by ji, co se týče krásy, nezastínila. Růst krásy žen ukazuje na čas svedení!

Kdy vypadala církev krásněji než dnes? Všechno je na pohled slavné, velké, krásné budovy a miliony toho a miliony tamtoho. Copak to nevidíte? „Ona," to svedení!

44 Tedy, nic nemůže klesnout tak jako ona, a ona je takto navržená, aby mohla být svůdná. A satan na ní opravdu dnes pracuje (v těchto posledních dnech), protože on je její *módní* návrhář. Mohl bych to teď dokázat, kdybych se vrátil rovnou k tomu počátku. Kdo na ní začal pracovat, Adam nebo satan? Bůh nebo satan? Vidíte? To je její návrhář. To je její hlavní zbraň, aby uvrhla muže do své špíny. Když je pěknou ženou, může mávat s mužem, jak se jí zlíbí. Bratře, není to tady ta pašerácká putyka, která ty muže kosí; je to krásná žena, která jde po ulici a nakrucuje se a je polonahá. To je to… to je ten svůdce přímo tam. A ona s tím je smrtelně nebezpečná, *je to* naprosto smrtelné! Můžete mě ohledně toho, že satan je její *módní* návrhář, zpochybňovat, ale je to pravda. Satan jí navrhl. On to stále dělá.

45 Dovolte mi, abych vám něco ukázal z Písma. Musím vás vzít zpátky do Písma a vy si při pohledu na dnešní den vytvořte svůj názor. Satan je tím, kdo vytváří tento druh krásy. Kdybychom si všimli, on byl ten nejhezčí ze všech nebeských andělů. Souhlasí to? A on toužil udělat nebe krásnějším místem než království Michaela. Je to pravda? To také poukazuje na to, že Kain byl jeho synem, on obětoval krásnější oběť — vyzdobil své oltáře ovoci a květinami a tak dále. Je to tak? Krásný! Hřích je krásný — to, co my dnes nazýváme krásou. A hřích je svůdný díky kráse! Nemůžete nikdy pohledět na ženu jdoucí po ulici, aniž byste neuhádli, co je v jejím srdci. Vidíte? Ale chtěl jsem tyto věci říct, abyste mohli vidět, proč je satan jejím návrhářem. Je to přesně tak. Jeho vlastní syn byl toho důkazem (Kain).

Tedy, ona je krásná, takže dokáže svádět.

46 Svět je krásný, takže dokáže svádět. Mám na mysli kosmos, ten světový řád. Je krásný, takže to dokáže svést — skvělá krásná místa a přepych.

Jeden z proroků, Amos, když přišel a podíval se shora na to město a uviděl, že vypadá jako moderní Hollywood, jeho malé staré oči pod jeho šedivými vlasy, které mu padaly do obličeje, se přimhouřily, a sestoupil tam dolů s poselstvím a vychrlil ho tam na tom místě. Řekl: „Ten Bůh, o kterém tvrdíte, že mu sloužíte, vás zničí!" To je pravda. Hřích je krásný.

Jidáše znázorňují jako nějakého starého opilého ochlastu někde tady na ulici, kolem úst plno much a tak dále, Jidáše. Jidáš byl pohledný, statný, svůdce. To není ten chlap, který sleduje… to není ten chlap, ten starý farmář, který přijde v montérkách, který pozoruje tvou manželku; *ale* je to ten uhlazený. To je ten darebák.

Hřích je v očích světa krásný. Ale Bůh není charakterizován tohoto druhu krásou. Věděli jste to? Bůh se vyznačuje charakterem, krásným charakterem.

47 V Bibli (Izaiáš 53, pokud si chcete to místo Písma poznamenat), zapsal jsem si tady k tomu na stranu řádky míst z Písma (Izaiáš 53), Bible říká o našem Pánu Ježíši, že na Něm nebyla žádná krása, proč bychom po Něm toužili, ale byl jako ten, před kterým si zakrývají tvář. Je to tak? My jsme po Něm netoužili, protože On nebyl krásný. Byl to možná malý člověk, shrbený v zádech, červený ve tváři a nebyl žádaný, aby byl vůdcem. Nevypadal jako vůdce, mluvil obyčejnou pouliční řečí a tak dále, jak to dělají lidé (ti obyčejní lidé), a proto nepřipomínal nějakého velikého učence, vzdělaného, znamenitého, pěkně oblečeného a podobně. Byl to prostě obyčejný člověk. Nebyl krásný, abychom po Něm toužili. Pohyboval se mezi lidmi a oni ani nevěděli, kdo to byl. Nepřipomínal svou chůzí Boha, tak jak my bychom si Boha představovali. Ale přesto jím byl!

48 Všimli jste si, když Pán Bůh řekl Samuelovi: „Jdi do domu Izaie a pomaž jednoho z jeho synů za krále, aby zaujal místo Saula." No, ti lidé si zvolili Saula, ačkoliv jim Samuel důrazně řekl, aby to nedělali. Řekl: „Bůh nechce, abyste měli krále. On je váš Král." A řekl: „Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo? Prosil jsem vás někdy o peníze nebo o něco jiného na své živobytí?"

Oni řekli: „Ne, nikdy jsi nás nežádal o peníze a vše, co jsi řekl v Hospodinově jménu, se stalo, ale my přesto chceme krále." A tak si zvolili Saula. Podívejte, co si ten svět zvolil! Podívejte, koho si Izrael zvolil! Izrael, Boží pomazaný, oni si zvolili muže, který byl o hlavu vyšší než každý muž v tom národě — velký, vysoký, znamenitý, pohledný člověk; a on byl vždy mouchou v polévce.

Ale Bůh řekl: „Já vám vyberu krále podle mého výběru." A tak řekl: „Samueli, neřeknu ti, kdo to je, ale jdi tam, je to jeden z Izaiových synů."

49 A Izai, jeho manželka a všichni ostatní se rozhlédli a řekli: „Ano, náš nejstarší syn, on je velký, štíhlý, pohledný muž. Královská koruna mu bude slušet. Je chytrý, je vzdělaný, je to znamenitý muž. Víme, že to bude ten pravý. Umí se správně vyjadřovat."

A když ho přivedli, Samuel vzal nádobku s olejem a šel k němu. Pověděl: „Ne, Hospodin ho odmítl." A tak přistoupil ke všem šesti synům, a Hospodin každého z nich odmítl. Zeptal se: „Nemáte ještě jednoho?"

„Ó," on řekl, „ano, je ještě jeden. Ale on tam někde venku pase ovce. Sedí tam, hraje a zpívá a křičí a vyvádí a je to takový malý shrbený chlapec, červený v obličeji; z něho by nikdy král nebyl."

On řekl: „Běž a přiveď ho!" A když se David postavil před zrak proroka, prorok přispěchal s olejem a vylil mu ho na hlavu a řekl: „To je ten Boží vyvolený." Ne krása, ale charakter.

Bůh se dívá na charakter.

50 Člověk se dívá na přirozenou krásu. Ta je svůdná. A proto ženě byla dána krása kvůli svedení, aby sváděla. Krásná žena, pokud to nepoužívá správným způsobem, je to pro ni prokletí. To ji pošle do pekla rychleji než cokoliv jiného, o čem vím. Pokud ona jenom… Může být krásná, jistě; dokud se přidržuje svého manžela a dělá to, co je správné, pak je to dobré a skvělé. Ale ona může vzít tutéž věc, a ó, jak ona pomoci ní může svádět, protože jí to bylo dáno, aby to tak dělala.

Všimněte si teď, ale Bůh se vyznačuje charakterem. Nebyla na Něm žádná krása, abychom po Ježíši toužili, ale nikdy na zemi nebyl takový charakter, jaký *měl* On.

No, dnes zjišťujeme, že církevní charakter, satan a jeho skupina, se starají o velké krásné církve, krásné věci. To je to, na co se dívá dnešní svět. Ó, pokud pastor, velký ten-a-ten krát ten-a-ten, tak kněžský a zbožný, vystoupí v tom nádherném taláru a v takových věcech; tomu oni říkají krása. Ale ti opravdoví svatí Boží vyhlížejí charakter potvrzeného Slova.

To je to, co dělali ti svatí v té době, když viděli Ježíše. On nebyl nic na pohled, ale oni viděli, že v Něm byl Bůh, viděli, že Bůh byl s Ním!

51 A takto ti… Joáb a ti hrdinové s Davidem, který byl malý obyčejný člověk, ale oni viděli, že v něm byl muž… oni viděli, že v něm byl Bůh a věděli, že jednoho dne přijde k moci. Jeden *z nich* zabil sám zbývajících pět Goliášových bratrů; jiný zabil tři sta mužů. Když nějaké ženy sbíraly na oběd nějaké fazole a armáda se rozprchla, on vzal do ruky kopí a zabil tři sta mužů, Filistínů. Charakter! Proč? Oni zůstali přímo s Davidem. Věděli, že na něm je pomazání a věděli, že on přijde k moci. Přesný obraz církve dnešní doby, která se postaví po straně Slova! My víme, že ono bude potvrzeno! Víme, že ono jednoho dne přijde k moci!

I když Saul… On prchal před zbytkem toho národa, ale oni věděli, že přijde k moci. A my také víme, že On přichází k moci, a proto vezmeme to Slovo a stojíme přímo tam bez ohledu na to, co to stojí. Jestli máme tnout do Filistínů nebo skočit do jámy a zabít lva, jak to udělal jeden z nich, každopádně to uděláme, protože to je… to je ta cesta, jak to Bůh určil. My se díváme na charakter.

52 Teď se mě možná zeptáte: „Proč On dovolil, aby ona byla takto navržena?" (Nerad bych *tím* zabral moc času, protože toho mám ještě mnoho, co bych chtěl říct.) Proč? Potom by mohla vyvstat ta otázka, proč tu ženu Bůh takhle udělal? Proč dovolil, aby byla taková? Bylo to k Jeho vlastnímu zalíbení. Jistě.

No, pokud si chcete na chvíli otevřít Bibli, otevřme si na chvíli Římanům 9 a já vám něco ukážu, jak Bůh tyto věci dělá, pokud si to chcete přečíst. A tady můžeme vidět, co Bůh dělá pro své vlastní potěšení. Římanům 9:14:

> *Co tedy řekneme? Je snad u Boha nespravedlnost?* [Když vybral Ezaua… nebo vybral Jákoba a zavrhl Ezaua, předtím než tito chlapci mohli mít právo si sami zvolit, jak jeden tak druhý. Dřív než se narodili; byli ještě v lůně matky a Bůh řekl: „Ezaua jsem nenáviděl a Jákoba jsem miloval." Vidíte? Proč?]
>
> *Vždyť Mojžíšovi říká: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji."*
>
> *A tak nezáleží na tom, kdo chce, ani na tom, kdo usiluje, ale na Bohu, který se smilovává.*
>
> *Faraonovi přece Písmo říká: „Právě proto jsem tě pozdvihl, abych na tobě ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi."*
>
> *A tak* [Sledujte to tady.] *se tedy smilovává, nad kým chce, a koho chce, zatvrzuje.*
>
> *Řekneš mi však: „Proč je tedy ještě nespokojen? Vždyť kdo se vzepřel jeho vůli?"*
>
> *Ale kdo jsi přece ty, ó člověče, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvor svému tvůrci: „Proč jsi mě udělal takto?"*
>
> *Nemá snad hrnčíř moc nad hlínou, aby udělal ze stejné hmoty jednu nádobu ke cti a jinou k hanbě?*
>
> *A co když Bůh snášel s velikou trpělivostí nádoby hněvu, připravené ke zničení, protože chtěl ukázat hněv a oznámit svou moc?*
>
> *A co když chtěl oznámit bohatství své slávy na nádobách milosrdenství, které předem připravil k slávě.*

53 Chvíli se s tím poperte. Bůh to udělal. Musel to takhle udělat. Muselo to tam být.

Tedy, poslouchejte. Chtěl bych asi na pět minut k něčemu upoutat vaši pozornost. Kdo je Bůh? Bůh je někdo velký věčný. Na počátku, tam daleko předtím než byl počátek, On ani nebyl Bohem. Věděli jste to? Bůh je objekt uctívání, a tam nebylo nic, co by ho uctívalo. On žil o samotě. A v Něm byly atributy. Co to je atribut? Myšlenka. (Teď se dostaneme k něčemu, co bude mít blízko k naší dnešní večerní lekci.) Všimněte si, On byl svými atributy, které byly v Něm. V Něm bylo to, aby byl Otcem, v Něm bylo to, aby byl Bohem, v Něm bylo to, aby byl Synem, v Něm bylo to, aby byl Spasitelem, v Něm bylo to, aby byl Lékařem. A všechny tyto věci tady jen ukazují Jeho atributy. Nic není v nepořádku. Myslíte si, že Bůh neviděl konec od začátku? Samozřejmě, že ano. Nic není v nepořádku, to jen ukazuje Jeho atributy.

54 Tedy, On nemohl být spravedlivý a způsobit pád člověka. On ho musel postavit na rovném základu svobodného morálního jednání, aby udělal svoji vlastní volbu, ale s vědomím, že on padne. No, On nemůže být Spasitelem, dokud něco není ztraceno. Nemůže být Lékařem, dokud něco není nemocné. Tyto věci tak musely být. Bůh je takhle udělal, tak aby mohly být ukázány Jeho velké atributy. Pokud tu bylo… On by jinak nikdy nebyl Spasitelem. Ale my víme, že jím byl, dokonce ještě předtím než začal čas, On byl Spasitelem.

On byl Spasitel, a proto tu muselo být něco ztraceného. A jak to bude? Jestliže On něco vezme a ztratí to jenom kvůli tomu, aby to zachránil, pak to není podle Jeho soudu spravedlivé. Nemohl by poslat člověka do pekla a být spravedlivý. On je laskavý, mírný, věrný, čestný a je velkým Soudcem. Rozumíte, On by pracoval sám proti sobě. A tak sem musel postavit člověka a stvořit ho se svobodným morálním jednáním, s vědomím toho, že padne. A jak by mohl ten člověk podle Jeho vlastního obrazu padnout? Vidíte teď denní světlo? A tak musel udělat vedlejší produkt, něco mimo to originální stvoření! Teď to vidíte. Rozumíte? Tady to máte. Vidíte? A to potom padlo. On to udělal a věděl, že to padne. A to je vloženo do rukou satana jako nádoba k potupě.

A komu se dnes uděluje pocta? Zamyslete se nad tím.

Sledujte teď pozorně.

55 Tedy znovu, proč ona byla navržena takovýmto způsobem a ne tak jako ostatní samice? Proč byla žena takto navržena a ty ostatní samice ne? Žádná z těch ostatních samic nebyla takto navržena. Ani dnes takové nejsou. Nemohou. Nejsou ani takto stvořeny; nemůže to udělat. Proč On tedy neudělal tuto samici, ženu, tak jako ty ostatní samice, aby na tom prostě byla stejně, mohla jednoduše vychovávat své děti? Měla by pak svého manžela, žila by s ním, a když by přišel čas na dítě, pak by to dítě měla. Proč ji takhle stvořil?

No, nemohu tato slova vyslovit, ale vy rozumíte, o čem mluvím, že ano? Pokud tomu rozumíte, řekněte: „Amen." Ano. (Vidíte, sedí tu mladé dívky a mladí chlapci. Rozumíte?) Ale víte, zvíře musí přijít do určitého ročního období, pak je čas páření a tím to hasne. Ale žena to může dělat kdykoliv.

Proč On ji tedy takovou udělal?

56 Sledujte teď, jak se rozvíjí Jeho velký program, když tím teď tady procházíme, je to dokonalé, tak jak jen může být. (Já jsem o tom až donedávna nevěděl.) Proč ji takovou neudělal už od začátku, jako ty ostatní z Jeho samic? Protože by to bylo pro Něj nevhodné. On je pramen veškeré čistoty. A proto musel dovolit satanovi, aby se jí zmocnil — což on udělal na cestě převrácení. Takové stvoření by bylo — by k Němu nesedělo, původně navržené pro něco takového.

Všechny Jeho skutky, které On navrhl v tom originálu, jsou v kontinuitě. Všechny Jeho originální skutky byly v kontinuitě. Samice psa, samec psa. Vidíte to? Samice krávy a samec krávy. Všechno v kontinuitě. Celá příroda je v kontinuitě. Semeno umírá, padá do země, je to prostě jako smrt, pohřeb a vzkříšení. Míza ze stromu odchází dolů, listí opadá, a příští rok se vrací zpět se vzkříšením nových listů. Rozumíte, co tím myslím? Všechno, dokonce i Boží přirozenost, všechno je v návaznosti v jednom. A tady je jedno *stvoření* navrženo mimo tu Boží návaznost! Příroda je takto navržena, a tak nemůže zhřešit. Přemýšlejte! To originální Boží stvoření nemohlo zhřešit!

Ó, nevidíte to teď tady z tohoto pohledu, tu převrácenost církve? Originálem je Boží Slovo! V Bohu hřích není! Rozumíte, co myslím? Je tu stvoření, které vzniklo na základě překroucení. Bůh bude mít církev, ale podívejte se na tu převrácenost, kterou oni tu mají! Bůh má samce a samici, ale tato žena… Vidíte, samotné projevy toho ukazují zpětně na to, co bylo v Boží mysli. Mohli bychom tomu věnovat hodinu nebo dvě a dopodrobna to rozebrat. On udělal toto stvoření pro ten způsob. Udělal to stvoření a zformoval jí, takže se jí satan mohl zmocnit, a on to udělal. A on ji stále má *ve své moci*. Ať raději utíká ke kříži, a muži také.

57 Všimněte si, celá příroda probíhá v kontinuitě. Kdyby On udělal ženu v tom stejném originálním stvoření, pak by nebyl hřích, protože ona by to nemohla udělat! Nemohla by to udělat. Ona je převráceností originálního stvoření. A tak veškerý hřích je převráceností té originální pravdy!

Co je lež? Převrácená pravda. Co je cizoložství? Je to převrácený správný akt. A tak je tu převrácené stvoření; je tu převrácenost všeho. A to všechno se slabikuje h-ř-í-ch. A leží to právě zde. A proto je ta otázka tak významná. Pouze kousek, zlomek, učiněný z člověka, aby pomocí něho byl sveden. Bůh to udělal. A právě tady to dokázal. To je důvod, proč byla stvořena.

Nemravná žena je tou nejnižší věcí, na jakou můžeme na celém světě pomyslet. Promiňte mi to, mladé dámy, ona není nic jiného než lidská popelnice, „výstava sexu"! To je vše, čím je. Nemravná žena je lidská sexuální popelnice, zkáza, a je skrze ni rozšiřována nečistota, obscénnost, ohavnost a vulgární oplzlost. Proč byla takto udělána? Kvůli svedení. Každý hřích, který byl kdy na zemi *spáchán*, byl způsoben ženou.

A jistá analytička z Chicaga, žena, napsala tento článek, s policejním sborem, že ve Spojených státech zjistili (v hlavním městě Spojených států), že 98 % všech zločinů, které byly kdykoliv v jakékoliv formě ve Spojených státech spáchány, že do toho byla buď zamotána nebo za tím stála žena. No, říkám toto všechno, abych se dostal k jedné věci tady na konci, abyste mohli uvidět, oč se jedná.

58 Ona byla stvořena, aby sváděla, jako to provedla Adamovi na začátku — řekla mu, že to ovoce je

příjemné a tak dále a svedla ho a odtáhla ho od Slova. Tak to dělá dnes církev. Tutéž věc. Ale pak, po tom, on se stal jejím vládcem, aby nad ní vládl.

Tedy, jaký je rozdíl mezi dnešním dnem a dnem *vzniku* této koncepce. Místo toho, aby on byl jejím vládcem, ona se stala jeho bohem! Jistě. Ona ovládá jeho. No, můžete docela dobře pochopit, do čeho jsem narážel. Skrze její krásu a používání antikoncepce, její tvar, který jí byl dán satanem (ten vedlejší produkt, který satan udělal), ona je poslána, aby sváděla syny Boží, a může jich do pekla dostat víc než kterýkoliv jiný nástroj, který satan má. To je čistá pravda. (Mluvím teď o té nemorální, ne o vás, sestry. Dáme vám vaše místo, vaše správné místo, za několik minut tady ve Slově Božím). To bylo od začátku v Božím plánu.

59 No, k dnešnímu dni… Kdo je bohem Spojených států? Vzpomínáš si, modlitebno, před lety, jak jsem o tom kázal, o bohu této moderní doby? Malá kočka, která tam sedí nalíčená, v šatech nad kolena a v takových věcech. Řekl jsem: „To je váš bůh.” A je to pravda! Je na každé reklamě, polonahá, a stejným způsobem *se prezentuje* na ulici. Je to satanův nástroj. „Od počátku,” řekl Ježíš. Vidíte? Vidíme teď, že tak to bylo a „od počátku” — *to je to*, o čem On hovoří.

Pohané měli ve zvyku si z ní dělat boha. Věděli jste o tom? Bohyni. Opravdu. Oni z ní udělali bohyni, protože jejich bohoslužba obsahovala sexuální akty. Tvrdili, že byla stvořitelem, že ve svém lůně nosila semeno a tvořila. To je lež. Je jenom jeden Stvořitel, a tím je Bůh. Ale vzpomínáte si, jak to tam bylo s Pavlem? Ta efezská Diana, její kamenná socha, říkali, že ona je bohyní spadlou z nebe. Nevidíte, jak vypadá to pohanské uctívání? A my, aniž bychom o tom věděli, se znovu rovnou zpět obracíme k pohanské bohoslužbě, k ženě, k tomu nejničemnějšímu stvoření na zemi! Uctívání ženy! Ona s muži mává, na kteroukoli stranu chce. A aniž bychom o tom věděli, zvenku se nachází celá ta krása, a uvnitř se nachází peklo. Šalomoun řekl, že její dveře jsou branami do pekla.

60 Teď tu jasně vidíme, o čem Ježíš mluvil ve Zjevení ve druhé kapitole a patnáctém verši, o tom učení Nikolaitů — o té přicházející církvi, která se vzdaluje od Slova.

A také tady můžeme jasně vidět ty vulgární bezbožné oplzlé programy, které máme v televizi, o těch hollywoodských královnách sexu. Špínu tohoto města můžeme sledovat na těch dětech; mladé dívky tu chodí po ulici, v krátkých přiléhavých šatech a nakrucují se, i když je taková zima, že by mohly zmrznout. A neuvědomují si, že je to ďábel, který to dělá! Jsou posedlé zlým duchem, a neví o tom! Neuvidíte fenku, aby něco takového dělala, že ano? Neuvidíte žádnou jinou samici, aby to dělala. A žádný samec se k ní raději ani nepřiblíží. Vidíte?

61 No, pochopili jste ten obraz? Za chvíli tu něco uvedeme, dá-li Pán.

No, vidíte ty Nikolaity, vidíte jejich nauku; vidíte ty „mladistvé královny”, jak je nazývají, ty striptérky venku na ulici. Na nějakou vulgární show museli kdysi jít někam stranou, aby viděli striptýz. Jen otevřete oči, rozhlédněte se po ulici. To je všechno, co teď musíte udělat. Všechno je to striptýz. Jistě. Kvůli čemu to dělají? Aby provokovaly, pokoušely; to je ta jediná věc, kvůli které to může dělat. Dělá to proto, že je oplzlá! Dělá to proto, že je takhle stvořená! Neuvědomuje si, že je nástrojem v satanových rukou! To je to, čím je.

Dokonce i v našich školách se dnes učí o sexuálních aktech. Náš prohnilý svět uctívání ženy! Já vím, že oni tomu nechtějí věřit. Postaví se a zpívají nějaký chvalozpěv a tak dále, jeden den, a celou noc běhají někde za ženami. Vidíte? Dobře. Zatímco v Božích očích, podle Slova, ona je tím nejnižším ze všech zvířat, které Bůh na zemi umístil. Sledujte!

62 A proto jí Bůh zakazuje, aby vyučovala Jeho Slovo. To je pravda. 1. Timoteovi 2:9?15: „Ženě nedovoluji učit nebo vládnout…” Vidíte? A rovněž 1. Korintským 14:34: „Vaše ženy ať při shromážděních mlčí, neboť se jim nedovoluje mluvit; je jim totiž přikázáno, aby mlčely, jak říká i Zákon.” Ale dnes, co dělá církev? Dělá z nich pastory, evangelisty, zatímco Bible to naprosto zakazuje! A Bible říká: „…jak říká i Zákon,” a způsobuje, že celá ta věc probíhá v návaznosti.

Tak jak jsme se včera zabývali Beránkem; tím jediným místem bohoslužby, pod prolitou krví Beránka. To je dnes to jediné místo, v Kristu. To jediné, co bychom měli udělat, je přijít k Němu. To je to jediné místo uctívání. Vždycky to tak bylo. Jediné místo uctívání je pod prolitou krví.

63 A tak teď vidíme, jak se před námi rozvíjí celistvost toho obrazu. Tady ji máme. A proto jí Bůh nedovoluje učit, nedovoluje jí dělat nic v církvi, jen to aby seděla tiše se zahalenou tváří.

Můžete teď vidět, proč jsem ty věci řekl a proč jsem dělal věci, které jsem dělal, když jsem si toto všechno ve svém srdci uvědomoval, bratři a sestry? Já vím, sestry, já — vy máte své místo (chviličku strpení) a nádherný charakter, který ve vás Bůh může vytvořit, ale snažím se hovořit o té druhé straně, jen abych ukázal, čím jste ve skutečnosti od počátku. Ježíš nám řekl, abychom se vrátili k počátku, pokud se o tom chceme dozvědět. To je to, co teď děláme.

No, musel jsem se dotknout mnohých důležitých bodů týkajících se této věci a doufám, že tomu rozumíte. A vy, lidé, kteří budete poslouchat tento pásek, doufám, že tomu porozumíte. Jen se vraťte. Je to jenom proto, abych ukázal to, co řekl Ježíš: „Vraťte se k počátku a zjistěte to." Všechny věci se vracejí k počátku.

64 Můžete dnes vidět, proč lidé; oni říkají, že nenávidím ženy. To je daleko od pravdy. Tak to není. Oni mě nazývají tím, který nenávidí ženy. Pamatujte, Pavla také nazývali nenávistníkem žen. Jedna žena kazatelka před nedávnem řekla: „Ó, ty seš jako starý Pavel; on nedělal nic jiného, než že kritizoval nás, ženy!" Svatý Boží, kterému bylo dovoleno sepsat Bibli, Nový zákon, a vy se chcete přít ohledně jeho slov? On řekl: „I kdyby anděl z nebe vyučoval jakoukoliv jinou věc kromě toho, co jsem řekl, ať je proklet" — natožpak nějaká žena kazatelka.

O Eliášovi *také* říkali, že byl nenávistníkem žen. On nebyl nenávistníkem opravdových žen, on jen neměl rád ty Jezábely. A pokud je to tak, pak Bůh na tom musí být stejně, protože On je tím Slovem, které k těm prorokům přicházelo. A tak to musí být Bůh, tímtéž způsobem. A tak vidíte, On zná to původní stvoření od počátku. On řekl: „Od počátku." Oni byli proroky, ke kterým přicházelo Slovo.

65 A On ji stvořil pro muže, a ne muže pro ni. Věděli jste to, že žena byla stvořena pro muže a ne muž pro ženu? Kolik z vás to ví? To učí Bible. V pořádku. Před pádem jí bylo dáno místo v muži, rovnocenné nad veškerým stvořením, ale po pádu — teď se chceme zabývat tímto tématem — ale po pádu se stal on jejím vládcem. A ona se musí ve všech záležitostech chovat tiše. No, potom když skončil ten původní počátek… Ježíš řekl: „Od počátku to tak nebylo" (to je, když začal čas, když to Bůh na počátku udělal ve svém původním stvoření). Všichni, kteří tomu rozumíte, řekněte znovu: „Amen."

Na počátku Bůh stvořil pouze jednoho samce a jednu samici. Ale žena byla potom učiněna jinou než ta zvířata, všechna jiná zvířata, kvůli svedení. Teď sledujte. No, od počátku to tak nebylo. Ona byla učiněna… Kdyby zůstala ve svém původním stavu, pak by se nikdy neocitla v pádu. Ale ona způsobila ten pád v tom přerušení, které narušilo celou tu Boží návaznost a uvrhlo na zem smrt, žal a všechno ostatní. Ona takto byla učiněna.

66 Všimněte si teď. Po tom počátku, po tom počátku, potom, když začal čas (předtím byla věčnost), to skončilo. Všimněte si, poté když byl Evou způsobený pád, po pádu bylo potřeba udělat další smlouvu. No, o tohle klopýtnete, ale předložím vám místo Písma, abych dokázal, že je to pravda.

Tedy všimněte si, po pádu… Ježíš řekl: „Bůh na počátku stvořil po jednom z každého druhu," ale teď, po pádu — teď se posouváme dál, než sahala ta smlouva rovnoprávnosti — teď po pádu je uzavřena další smlouva. Ona už není spolu s ním vládcem. Každý z nich musí mít samostatnou smlouvu.

67 No, podívejme se, jestli je to tak. Vezměme 1. Mojžíšovu 3 a zjistěme, jestli je to pravda, když pokračujeme dál, protože si chceme být naprosto jistí, že tyto věci, které vyučujeme a přinášíme, jsou naprosto pravdivé, tak aby… Možná zrovna teď máme trošku času, protože teď už nejsme moc daleko od konce, abychom se dostali k závěrečné části tohoto tématu a ukázali, proč a jak je to s rozvodem a tak dále.

Tedy, v 1. Mojžíšové ve třetí kapitole, a začneme teď ve třetí kapitole šestnáctým veršem. Začněme čtrnáctým veršem:

> *A Hospodin Bůh… řekl hadovi:* [Tedy, On na něj uvrhuje kletbu.] *Protože jsi to učinil, buď proklet a vyvržen od všech zvířat a od veškeré polní zvěře, budeš se plazit po břiše a žrát prach po všechny dny svého života.*
>
> *A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.* [To zaslíbení přichází skrze ženu — Mesiáš, kvůli vykoupení.]
>
> *Ženě řekl…* [Podívejte teď! No, tady je ta smlouva s hadem, přičemž oni byli všichni předtím na počátku v pořádku, nebo před počátkem.]
>
> *Ženě řekl: Velice rozmnožím tvé strádání a tvou úzkost, v bolestech budeš rodit děti; budeš dychtit po svém muži, ale on bude nad tebou vládnout.* [Už spolu nebudou vůbec rovnoprávní. No, teď se to převrátilo a ona je tím vládcem!]
>
> *A Adamovi řekl: Protože jsi uposlechl svou ženu a jedl jsi ze stromu, o kterém jsem ti přikázal: Z toho nejez, budiž kvůli tobě prokleta země:* [Nebyl proklet Adam, ale - budiž prokleta země] *S námahou z ní budeš jíst po všechny dny svého života.*
>
> *Bude ti vydávat trní a bodláčí a budeš jíst polní rostliny.*
>
> *V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátíš do země, neboť jsi z ní vzat. Prach jsi a do prachu se navrátíš.*

68 Dvě smlouvy! No, to je závěr toho počátku, o kterém řekl Ježíš: „Od počátku to tak nebylo.” Teď máme jinou smlouvu. Všimněte si, to je jiná smlouva. No, existuje smlouva pro produkt a pro vedlejší produkt. Všimněte si, pád přinesl problémy, smrt každému stvoření, které bylo stvořeno, způsobil nesoulad v celé přírodě.

No, všimněme si, co o tom řekl Ježíš: „Od počátku to tak nebylo.” Tedy, tak to není od… to je teď… to je po počátku. Teď existuje dvojí smlouva. Nejdříve to byla jen *jedna* smlouva. Adam a Eva byli rovnocenní — jeden muž, jedna žena. No, žena zhřešila. A co udělala? To je všechny uvrhlo do smrti, a Bůh kvůli tomu musel uzavřít smlouvu, jinou smlouvu. Je to přímo tady v 1. Mojžíšové 3:16. On uzavřel další smlouvu.

69 Tedy, svět má být znovu zalidněn, ne skrze originální Boží stvoření jako na počátku, ne skrze originální stvoření, ale skrze sexuální žádostivost. No, takto je postaráno o ten počátek, že ano? Na počátku byl pouze jeden muž a jedna žena, jeden samec, jedna samice. Ale když ona překročila tu linii a vnesla tento hřích, teď má být svět znovu zalidněn skrze sex; ne skrze stvoření, ale skrze sex. Vidíte, kde se teď žena nachází? Tedy, ale to je způsob, kterým je dnes svět zalidněn — skrze ženy.

A proto musel Ježíš přijít skrze ženu; aby to přivedl zpět znovu do originálního počátku, bez sexuální žádostivosti. On je narozený z panny. Ale (haleluja!) přijde čas, kdy to už nebude sex, ale Bůh zavolá své děti z prachu země, jako to bylo v minulosti v tom originále! Ne skrze nějakou ženu, ale skrze utvoření z hlíny a kosmického světla a ropy, On znovu stvoří, tak jako stvořil poprvé Adama.

Ježíš toto umožnil tím, že sám Bůh se stal člověkem a přišel na tento svět, aby mohl umřít, *On přišel* skrze tuto ženu. Teď *procházíme* obdobím zkoušení hříchem.

70 No, vidíte, potom po počátku to bylo — bylo zavedeno něco jiného. No, toto s vámi otřese. (Nejste unaveni? Jen ještě chvilku tiše seďte.) Potom, když byla učiněna ta dvojí smlouva skrze muže a ženu skrze sex (naprosto jiná smlouva; ne ta původní smlouva, ale jiná smlouva), co teď bylo zavedeno? Ve všem polygamie. Potom po počátku byla zavedena polygamie, jak u lidí, tak u zvířat, po počátku, po pádu.

Bůh teď druhotně nastoluje novou přírodu znovu skrze sex. Bůh stvořil tu první bez sexu. Věříte tomu? Teď je jiná smlouva s přírodou; On ji nastoluje v jiném řádu, skrze sex. Druhá smlouva: jeden samec, mnoho samic; jeden jelen a celý harém laní, (je to tak?); jeden býk a celé stádo krav, jeden kohout a plný dvorek slepic (souhlasí to?); jeden David, podle Jeho vlastního srdce, s pěti sty manželkami, se stovkou dětí, které se mu během jednoho roku narodily z různých žen — muž podle vlastního Božího srdce; jeden Šalomoun s tisícem manželek. Ale všimněte si teď, na počátku to tak nebylo! Ale teď, to je po počátku. To udělala žena a ona se pak prostě stává tím, čím je teď. Vidíte?

71 David, král, který představoval Krista… (Držte to ve své mysli.) David znázorňoval Krista. Věříte tomu? Kristus se posadí na jeho trůn. A tento David, muž podle Božího vlastního srdce, měl pět set žen. Rozumíte, co tím myslím? David se svými pěti sty manželkami, Šalomoun se svým tisícem; a Šalomoun je Davidův syn, v tom přirozeném, což znázorňuje Ježíše Krista, Syna Davidova v tom duchovním. Ale tamto je přirozený pohlavní život; toto bude duchovně stvořený život, stvořený. Tak to bylo na počátku, ale ne teď v tomto životě, ve kterém žijeme teď.

Všimněte si! (Ať to teď neunikne vaší pozornosti; přijměte to hluboko do vašich srdcí.) Ale žádná z těch žen nemohla mít dalšího manžela. On je originálním stvořením, nikoliv ona. Ani jedna z těch žen nemohla mít dalšího manžela, ale ten jeden manžel mohl mít tisíc žen. To je: „Tak praví Pán.” To je Bible.

No, vrátil jsem se zpět a věnoval jsem tomu čas a ukázal jsem vám, co tam v minulosti začalo, na co se odvolával Ježíš. Vidíte to teď jasně? Oni mohli mít tolik, kolik…

72 „Ó,” řeknete, „to platilo jenom pro Izrael.” Opravdu? Když Abraham vzal Sáru do Filistinské země, byl tam král, který se jmenoval Abimelech. A Sáře bylo sto let (nebo skoro *sto*), ale ona byla proměněna zpět na mladou ženu a byla učiněna krásnou. Víte o tom? Dobře. A Abimelech ji chtěl za ženu. Vzpomínáte si na moje poselství na toto téma? Abimelech si chtěl vzít Sáru za ženu. Pravděpodobně měl harém. Ale nemohl by si ji vzít, pokud byla provdaná za Abrahama. A tak Abraham Sáře řekl: „Řekni, že jsem tvůj bratr… protože on mě jinak zabije, aby si tě mohl vzít.” Proč on jednoduše Abrahama nevyhnal ze své země a nevzal si jeho manželku a žil si tak dál? To nebyl zákon pouze pro věřící, ale pro všechny lidi v tom stvoření. Hříšník nebo svatý, muži, ty jsi za tento akt zodpovědný. To byl pohanský král. Kolik z vás ví, že ten příběh je pravdivý? To je Bible — 1. Mojžíšova, myslím, že kolem šestnácté kapitoly.

73 Všimněte si, Abimelech si ji chtěl vzít za ženu. Chystal se na to, že bude mít tuto novou židovskou dívku. A on řekl: „To je moje…” ona řekla: „To je můj bratr.”

On řekl: „To je moje sestra.”

A Abimelech řekl: „V tom případě se s ní ožením.” Dokážete si představit, že člověk je schopen něco

takového udělat? Ale on to udělal.

A pak toho večera, když šel spát, se mu ve snu zjevil Pán a řekl: „Abimelechu, rovnáš se mrtvému muži.” On tam chránil ten tok židovské krve, vidíte. On řekl: „Rovnáš se mrtvému muži. Žena, s níž se chystáš oženit, patří jinému muži!”

On řekl: „Pane, Ty znáš bezúhonnost mého srdce.” Řekl: „Copak mi neřekla, že on je její bratr? Copak on sám mi neřekl: ‚To je moje sestra?'”

On řekl: „Znám čestnost tvého srdce. A proto jsem ti nedovolil, abys proti mně zhřešil.” Je to pravda? Řekl: „Vrať mu jeho manželku, protože ten muž je můj prorok! A dokud mu jeho manželku nevrátíš a on se za tebe nepomodlí — ne tvůj kněz — pokud on se za tebe nepomodlí, pak je po celém tvém národě veta!” Amen! To je překvapující milost… „Po celém tvém národě bude veta. To je manželka toho muže a on je mým prorokem.” Amen! To je: „Tak praví Pán.” To je Písmo.

74 Tedy, sledujeme, že smrt byla způsobena… Smrt je způsobena hříchem ženy, přišla skrze ženu a ne skrze muže. Podle jejího způsobu života, a skrze ni, přichází veškerá smrt. Její způsob, jakým ona dává život, je smrt. Kolik z vás to ví? Job 14, pokud si chcete to místo Písma poznamenat. Pokud ohledně toho máte pochybnosti, mám tu poznamenána místa Písma pro každou část tohoto *tématu*. Pokud si teď chcete přečíst Joba 14, on říká: „Člověk z ženy zrozený, má jen pár dnů, a plných trápení.” Souhlasí to? „Jako květ vzejde, uvadne a usychá,” a tak dále. Vidíte?

Každý člověk narozený z ženy, je narozený ve smrti, jakmile přichází, ale když je narozen do Božího stvoření, nemůže umřít! On je pak z toho jiného stromu, který byl v Edenské zahradě, z Krista. Skrze ten strom přišel věčný život.

„Ó,” říkáte, „ona byla stromem?”

Jistě. Co On řekl: „Z tohoto stromu neochutnáš” — Bůh to řekl tam v 1. Mojžíšové. „Z tohoto stromu si nevezmeš.” Žena je přece strom. Ona je ovocným stromem. Vy jste ovocem vaší matky; ovocem lůna jsi ty. To je pravda. A ovoce stromu života, který byl v Edenské zahradě, je Kristus. Skrze ženu přišla smrt. Skrze muže, v tom originálním stvoření, přišel život. Být narozený z ženy, to je smrt; být narozen z Krista, to je život. Pochopili jste tuto myšlenku? To je — teď vidíte, kam šly tyto bohyně, že ano?

První Adam a Eva byli předobrazem druhého Adama a Evy. Vidíte to rozmnožování se? Teď bylo to rozmnožování Adama a Evy skrze sex, aby naplňovali zemi, ale na počátku to tak nebylo. Bůh udělal jednoduše muže a ženu, tak jako udělal své zbývající stvoření. Rozumíte? Legálně. Právě tak jako církev.

75 A teď, s ohledem na tyto potvrzené Boží pravdy, to prozkoumejme trochu dál, pokud chcete. Dobře.

No, toto vás může trochu ranit, dokud se nedostaneme k jádru té věci. Chci vám jen ukázat ohledně této věci pravdu.

Žádný kazatel se nemůže oženit s vdovou. Věděli jste to? Chcete si to přečíst? Dobře, vezměte si 3. Mojžíšovu 21:7 a Ezechiele 44:22 a to vám ukáže, že kněžstvo se nemělo ženit s ženou, které se už dotkl muž. To je předobraz panenské nevěsty Ježíše Krista, protože oni brali do rukou Boží oheň, ti kněží, Aronovi synové. (Nemáme už čas, abychom si to přečetli a abychom to do poledne skončili. Zůstává nám už jenom dvacet minut.) A tito Aronovi synové brali do rukou Boží oheň, a proto se nemohli ženit s ženou, které se dotýkal nějaký jiný muž. Řekl to neměnný Bůh. Nemohli se oženit s jinou ženou… s ženou, které se už muž dotýkal. Ukazuje tady v předobrazu, pokud to chcete vidět, že církev živého Boha je čisté neposkvrněné Slovo Boží, a ne nějaká denominace, která byla zmanipulována člověkem!

76 Všimněte si, přečteme si tady toto. Chtěl bych, abyste to pochopili. Matouš 5, Ježíš tady mluvil o něčem, co je opravdu životně závažné. Chceme to uvidět. Matouš 5. Poznamenal jsem si do mého… Označil jsem si některé z těch věcí, které jsem chtěl říct jenom mužům, ale měl jsem skutečně málo času, abych řekl totéž jen našim sestrám. Ale chtěl bych teď předstoupit před… Tedy, sestro, chci tě dát na místo, kde tě zaslíbilo Boží Slovo. A pak uvidíš; i ty na tom místě zůstaň.

Matouš 5:32. Chci, abyste si tady toho všimli, abych podepřel tu stejnou myšlenku o jednom a mnoha. Matouš 30… Myslím si, že to je Matouš 5:32 — začneme od 31.

> *Také bylo řečeno: „Kdokoli by propustil svou manželku, ať jí dá potvrzení o rozvodu.*
> [Ježíš říká; Ten, který řekl: „Od počátku.” Teď sledujte.]

@@Já vám ale říkám, že každý, kdo propouští svou manželku (kromě případu smilstva), přivádí ji k cizoložství [Vidíte?]… každý, kdo propouští svou manželku (kromě případu smilstva), přivádí ji k cizoložství [Proč? Protože ona se znovu vdá.] a každý, kdo by si tu propuštěnou vzal, cizoloží.“

77 Vidíte, ona má manžela naživu, a tak se s ní žádný jiný muž nemůže oženit. Bez ohledu na to, co ona dělá nebo kým je, ona má žijícího manžela. Neexistuje pro ni vůbec žádné zdůvodnění. Ale to neplatí o

něm; poněvadž to je ona, nikoliv on. Chápete to? Musíte udržet Slovo, aby probíhalo v souvislosti. Rozumíte? Nic tady neříká, že on by nemohl, ale že ona nemůže. Rozumíte? „Přivádí ji”, ne jeho. To je přesně to, co říká Bible. „Přivádí ji…” Není to uvedeno proti němu, že se znovu ožení, ale proti ní! Proč?

Kristus v tom předobrazu. Všimněte si, je tam uvedeno, že on se nemůže znovu oženit, jedině s pannou. On se může znovu oženit, on se může znovu oženit, pokud se jedná o pannu; ale nemůže se oženit s manželkou někoho jiného. V žádném případě. A pokud se ožení s rozvedenou ženou, žije v cizoložství, je mi jedno, kdo to je. Bible říká: „Kdokoliv se ožení s rozvedenou, žije v cizoložství.” Tady to máte. Ne žádný rozvod.

Vidíte teď ten originál tam od počátku? Opětovné manželství — všimněte si, on může, ale ona ne. Jako David, jako Šalomoun, jako návaznost celé Bible. No, stejně jako David a ti ostatní.

78 Sledujte to v 1. Korintským 7:10, všimněte si, Pavel přikazuje manželce, která je… která se rozvádí se svým mužem, aby zůstala sama nebo se s ním smířila, aby se znovu nevdávala. Ona musí zůstat sama nebo se má znovu se svým manželem smířit. Nemůže se znovu vdát; musí zůstat sama. Ale všimněte si, on to nikdy neřekl o muži. Vidíte, nemůžete přimět Slovo ke lži. Od počátku, zákon sexu skrze polygamii.

Tedy, Slovo Boží jde věrně s Boží přirozeností, probíhá v návaznosti. Vidíte, jak v této věci jedna škola odešla na východ a ta druhá na západ? Vy se musíte vrátit zpět k pravdě, abyste zjistili, co to je. Vždycky to tak bylo. To je ta regulérní smlouva s Bohem od počátku.

Nejdřív, před počátkem, od počátku, byl jenom jeden a jeden. Potom, když přišel hřích, pak byl jeden muž a skupina žen. Takovým způsobem to probíhá v přírodě, každé zvíře; a lidské bytosti a přirozené tělo, to je zvířecí. My jsme savci. To víme, každý z nás. Vidíte? A to vše je Boží příroda probíhající v návaznosti.

79 Ale teď, když jsou otevřeny pečetě, Duch pravdy nás směřuje do Slova. To objasňuje, proč se v průběhu věků staly všechny ty chyby; protože pečetě nebyly otevřeny. Toto nebylo zjeveno. To je pravda.

Všimněte si, nemůžete způsobit, aby ty stíny selhaly (jak jsem vám minulý večer kázal o tom stínu na podlaze); to musí dopadnout správně! Jak by se mohl po podlaze přesouvat stín slona a pak z toho bude nějaký drobný hubený člověk a chce se předvést jako slon, nebo slon v porovnání s malým hubeným člověkem? Pokud si toho teď všimnete v dokonalém předobraze.

No, to je opravdová žena. Opravdová žena, panna, která se vdává za svého muže a žije a je pro toho muže požehnáním! Kdyby Bůh mohl svému synovi dát nějakou lepší věc než manželku, On by mu ji dal. Ale ona je navržena tak, aby to byl sexuální akt. Žádné jiné zvíře není navrženo takovým způsobem, žádné jiné stvoření na zemi není takto navrženo. A proto vidíte polygamii — kvůli tomu. To je to, co to přineslo.

80 No, podívejte. V té konečné analýze, podívejte, je jeden Ježíš Kristus. Souhlasí to? Jeden muž, Bůh Emanuel. Věříte tomu? Ale členů Jeho manželky je hodně, tisíce krát tisíce tisíců. Je to tak? Jeho manželka, nevěsta, církev. Rozumíte tomu teď?

A proto On řekl Adamovi, předtím než byl způsoben sex… nebo zaveden: „Rozmnožujte se, abyste naplnili zemi” — když on byl ještě v počátku, když byl ještě jak mužem, tak ženou sám v sobě! Tady to potom ukazuje, že nevěsta musí vyjít ze Slova, skrze duchovní množení. Rozumíte? Naplňování země.

81 No, v tom sexuálním aktu… Vidíte, ta škola ty dvě věci smíchala. A proto to nemůžete dělat. Musíte to ohledně této věci přivést zpět do pravdy, na počátek. A na konci bude jeden Pán Ježíš a Jeho mnohopočetná nevěsta — jednotné číslo. Chápete to? Byl tam jeden David na trůnu, jeden král podle Božího vlastního srdce, s pěti sty manželkami! Ježíš bude sedět na svém trůnu (haleluja!) v miléniu, s manželkou, tak jak to bylo na počátku, stvořenou ze země rukou všemohoucího Boha ve vzkříšení, sestávající z mnoha členů. Tady to máte.

Ženy, bojujte o to, abyste takové byly. Vejděte do Krista, pak nebudete v tom špinavém neřádu, který je tam venku. Ale dokud jste jen členky nějaké církve a snažíte se samy žít morálně a dobře, nikdy to nedokážete. Ani muž to mimo Krista nedokáže. Jak Pavel pokračoval a řekl: „Ale v Kristu není ani muž ani žena”; oni jsou všichni jedno.

82 Ale chceme tuto záležitost manželství a rozvodu uvést do souladu, abyste se dozvěděli, co je správné a co je špatné.

No, on tady jasně v těchto předobrazech ukazuje, že je jeden Kristus a mnoho členů té manželky. Všimněte si, On nás může propustit kvůli duchovnímu smilstvu a falešné nauce, kdykoliv bude chtít, ale jak se vůbec vy odvažujete pokoušet se propustit Jej a uspět! Muž může propustit svou manželku a oženit se s druhou, ale žena nemůže svého manžela propustit a vdát se za druhého. Vidíte, jak tam jsou

všechny ty stíny a předobrazy dokonale vyvážené? Rozumíte? To originální stvoření, nikde ne ten vedlejší produkt; ne církev; ale nevěsta skrze Slovo; ne ta žena, ale muž — pokaždé. Nikde tu není řeč proti tomu, že muž to nemůže udělat; vždycky je to žena, přesně tak. Ale ona může být nevěstou Kristovou tím, že bude… A pamatujte, ona jakožto část muže, Bible říká, že ona může pouze… „Ženě nedovoluji učit ani ovládat jejího muže, ale ať je v tichosti. Protože první byl zformován Adam, potom Eva. A Adam nebyl sveden, ale ten vedlejší produkt byl sveden. Bude však spasena tím, že bude zůstávat ve svatosti a střízlivosti a v rození dětí a všech takových…" (protože pak se stává částí toho muže; to je to, co přináší…)

83 Proč Abraham — proč Bůh nezabil Sáru rovnou tam, když popírala a lhala Bohu rovnou do očí, když tam seděl jako smrtelník a jedl maso, jedl chleba a pil mléko. A On řekl: „Proč se Sára tam vzadu smála;" byla za Ním ve stanu (a On ji nikdy neviděl) a řekla: „Jak by se to mohlo stát?"

Ona řekla: „Já jsem to neříkala!" Ó! Ó, ach! Říci Bohu rovnou do očí, že je lhář? Ale On ji nemohl vzít. Proč? Ona byla částí Abrahama. On jí nemohl ublížit, aniž by ublížil Abrahamovi!

Tedy, vy ženy, vidíte, kam patříte? A Bible říká, že vy ženy máte být jako Sára, která se ozdobovala slušným oděvem, žila počestně a věrně vůči svému manželovi, milovala ho natolik, že ho nazývala svým pánem — vládcem, majitelem.

84 A vy, některé z vás žen, se oblékáte do těch odporných šatů a jdete ven, abyste se předhazovali mužům. Ježíš řekl: „Kdokoliv by se chtivě podíval na ženu, už se s ní dopustil cizoložství ve svém srdci." Kdo je potom na vině, ten muž nebo vy? On je mužského pohlaví, je stvořen tak, aby tento akt mohl provést. Vidíte? A vy jste ženského pohlaví, které to má odmítat. No, proč se takhle vystavujete? To není kvůli pohodlí. Vy víte, že to tak nemůže být, když jste v těch šortkách napůl umrzlé. To nemůže být kvůli pohodlí. Co to potom je? To je kvůli neřesti! Vy to nepřiznáte, ale říká to tak Bible. Je to pravda. Je to oplzlý duch, který je ve vás. Vy nechcete být neřestné, ale neuvědomujete si, že jste duchovně neřestné, protože se takto neřestně předvádíte.

No, muž, jeho stará špinavá sukovitá kolena, a i kdyby měl na sobě sotva nějaké šaty, na tom by přece nezáleželo; jeho tělo není svůdné. Proč? On byl v tom originálním stvoření — měl by mít charakter. Ale vy jste vedlejší produkt, abyste pomocí toho sváděly.

Bože, smiluj se! Ó, tento hříšný svět! Budu rád, když skončí.

85 Všimněte si, on může svou manželku propustit, kdykoliv bude chtít, ale ona jeho propustit nemůže. On mne může vzít — On mne může uvrhnout do prachu z jakékoliv pohnutky, ale ó, bratře, já se Ho tam raději nebudu pokoušet uvrhnout; byl by se mnou konec.

Šalomoun se mohl oženit s kteroukoliv ženou, která nebyla vdaná. Mohl se oženit s kteroukoliv ženou, kterou chtěl. Kněz se mohl oženit jenom s ženou, která byla panna. Šalomoun, jako David, on si vzal… Jak se jmenovala? Abigail, která byla… *Ona patřila* muži, který byl nazván hlupákem; on měl pěknou manželku, a on umřel. A Abigail se provdala za Davida. On byl králem, ne knězem. Vidíte? A tak se oženil; ale kněz to nemohl udělat, protože by se dotkl… nebo by si vzal za manželku ženu, která už byla ženou nějakého jiného muže.

A tak to poukazuje na panenství církve Pána Ježíše Krista. Nevěsta bude muset být neposkvrněným Slovem, nesmí tam scházet nikde jediné slovo. Opravdu. Dokázali byste si představit správnou nevěstu bez jednoho prsu a jinou, se kterou je něco jiného v nepořádku, rozumíte? Taková Kristova nevěsta nebude; ona je dokonalá. Ona je po každé stránce Slovem, ani jedno Slovo nikde neselhává. Ne.

86 Všimněte si, On ji může propustit, ale ona nemůže propustit jeho. On to již udělal a dokázal to za dnů Luthera, Wesleye a letničních, když oni odmítli se stát další Jeho částí, tím že budou mít duchovní sexuální poměr, aby se stali těhotní s další částí Slova. Rozumíte tomu? Ona odmítla… Luteránská církev odmítla Krista, aby po ní neměl jakoukoliv další touhu. Luther to odmítl. Dovolte mi říct toto (vím, že mě stejně nějak nazvete), tak je to dnes s každou z nich! *(Z těch církví. - pozn. překladatele)* Oni nedokážou vzít to Slovo! Odmítají Krista! A každá žena, která odmítá muži dát dítě, nemá právo být jeho manželkou. Amen!

Vzpomeňte si, jak se v Bibli král oženil s Ester, protože královna *ho* odmítla. On si prostě vzal jinou. A když… Co se stalo, když ona odmítla, aby vystoupila s králem, odmítla ho poslechnout? Taktéž je to s ženou, která odmítá být manželkou svému muži!

87 A stejně tak je to s církví, která odmítá stát se těhotnou v tomto věku, v němž teď žijeme, aby zrodila děti tohoto věku! My nejsme luteráni, nejsme wesleyovci, ani nejsme letniční! Musíme být dětmi tohoto věku skrze těhotenství Božího Slova, abychom zrodili dítě tohoto věku, dítě semena. Amen. Doufám, že tomu rozumíte. Nedokázali být těhotní, ne. A tak co On udělal? Propustil ji v rozvodu. To je pravda. Ona se Ho neopováží zavrhnout. To On zavrhne ji.

A On pokračoval rovnou dál a zjevoval své Slovo tělu a potvrzoval ho a sám ho vyslovoval. Jeho děti se mu začínají jaksi více podobat, protože to úplně dorůstá do zralosti, nebo *jinak řečeno*, stávají se dětmi Slova — ne dětmi církve, dětmi Slova. A nevěsta bude takovou milou malou dámou Slova, neposkvrněnou, nedotčenou žádnou lidskou organizací, žádnou člověkem vytvořenou teorií. Ona bude čistou neposkvrněnou nevěstou Slova! Amen a amen! Doufám, že tomu rozumíte i vy, kteří posloucháte vysílání. Ona bude těhotnou dcerou Boží.

88 Vidíte, jak velikou ctí může žena být? Vidíte, jak velkou věcí může být církev? Ale vidíte, kam ji dostala špína? A pak se pokoušíte porovnávat tu církev tam venku s tou církví tady; to dělat nemůžete. Snažit se porovnávat pouliční děvku s církví živého Boha; nebo správnou ženu s prostitutkou? Proč vůbec taková věc existuje? Je to Boží zákon, zákon kontrastů.

Jak bychom mohli vědět, jak se radovat z denního světla, kdyby neexistovala noc? Jak bychom mohli vědět, jak se radovat ze suchého počasí, kdyby nebyl déšť? Jak bychom mohli vědět, jak se těšit a mít v úctě skutečnou ženu, kdyby neexistovala ta necudná?

89 A On pokračuje rovnou dál a zjevuje to tím způsobem, jak zjevoval svoje Slovo, ale běda komukoliv z nás, kdybychom se pokoušeli Ho propustit a vdát se za jiného. No, určitě je to jasné, proč se obě *ty* teorie mýlí. Nemůžete způsobit, aby to probíhalo tímto směrem; pak je s tím konec. Pokud způsobíte, aby to tak probíhalo, půjde to úplně mimo zaslíbení. *Ale* tady je zaslíbení. Ta věc je přímo tady. Slovo si neprotiřečí; ono musí zůstat v návaznosti. Neprotiřečí si víc než Matouš 28:19 se Skutky 2:38.

Tedy, některé z vás žen, někteří z vás mužů, vím, že s tím nesouhlasíte, protože víte, že to právě teď nemůžete ukrýt! Nemůžete. Ale dovolte jen, že vám něco ukážu. Jestliže Matouš 28:19 řekl: „Proto jděte a učte všechny národy a křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého," a oni se otočili a každá osoba, která kdy byla pokřtěna, byla pokřtěna v rozporu s tím, a byla pokřtěna ve jménu Ježíše Krista — na… dokonce všichni v průběhu celého biblického věku a po celá tři století po tom biblickém věku, až po Nicejský koncil; teprve tehdy přijali dogmata místo — jaký je tedy ten rozdíl? Pokud to není zjeveno…

90 uvědomujete si, že celá kniha, celá Bible je zjevení? Takovým způsobem musíte poznat pravdu mezi tímto a tamtím. Je to proto, že se jedná o zjevení, a zjevení musí být přesné se Slovem! Ne v rozporu se Slovem.

Namítnete: „Dobře, *ale* mně to bylo zjeveno." Jestli je to v rozporu se Slovem, pak to nikdy nepřišlo od Boha. Je to tak.

No, pokud chcete vzít Matouše 16:18, tam sám Ježíš řekl, že celá církev, Jeho církev, bude postavena na duchovním zjevení Jeho samotného, který je Slovem! „Říkám ti, že ty jsi Petr; a tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích ti to zjevil, a na této skále…!"

No, já vím, že naši katoličtí přátelé; vy říkáte, že byla postavena na Petrovi a že Petr byl apoštolský ten-a-ten podle apoštolské posloupnosti. Protestanti říkají, že byla postavena na Ježíši Kristu. Neříkám to proto, abych se lišil, ale jednoduše vezměte to, co On říká. On řekl: „Tělo a krev ti to nezjevily, ale zjevil ti to můj Otec, který je v nebesích. A na této skále [na duchovním zjevení toho, čím je Slovo] postavím svou církev a brány pekla s ní nikdy nepohnou!" Jeho manželka nebude pokoušena jinými muži. „Já postavím svou církev a brány pekla s ní nikdy nedokážou pohnout."

91 A Abel a Kain v zahradě Eden, Kain přinesl svou vlastní koncepci. On řekl: „No, podívej. Bůh je dobrým Bohem. On je nad celou přírodou, a tak přinesu fazole, brambory a vezmu květiny a udělám mu opravdu krásný oltář (to je církev)." Kleknul si, věřil Bohu, uctíval Boha, zvedl své ruce a obětoval tu oběť. Udělal všechno tak nábožně jako Abel.

Abel postavil ten stejný druh oltáře, ale když Abel přinesl svou oběť, byl to beránek. No, Kain si myslel, že aby byl vyprodukován protijed na hřích, že jeho otec a matka museli jíst ovoce, jak byli učeni v té zahradě. Ale Abel, na základě Božského zjevení, věděl, že to byla krev, která to způsobila! Skrze Božské zjevení! A Bible říká k Židům ve dvanácté kapitole, v jedenácté kapitole, že Abel vírou — zjevením — obětoval Bohu znamenitější oběť než Kain, čímž Bůh dosvědčil, že byl spravedlivý! Souhlasí to? Amen! Bratře, sestro, pro mě je to tak jasné, jak jen to může být. A to je celek této záležitosti.

92 Tedy, ohledně manželství a rozvodu, rozumíte, to musí být zjeveno. Dokud to nebude zjeveno, nebudete to vědět. Ale On v těchto posledních dnech, v tomto věku, zaslíbil, že každé skryté tajemství Bible bude zjeveno. Kolik z vás to ví? (Zjevení desátá kapitola.) Ježíš to zaslíbil, že všechna tato skrytá tajemství o manželství a rozvodu, všechna tato další skrytá tajemství, která existovala, že budou zjevena na konci času.

No, vzpomínáte si, že ten hlas řekl: „Jeď do Tucsonu?" Vzpomínáte si na to mystické světlo na obloze, na těch sedm andělů, kteří tam stáli? Abych se vrátil a bylo otevřeno těch sedm pečetí? Sledujte, co se *to vlastně* stalo. To je pravda. No, posuňme se ještě o kousek dál.

Ale teď poslouchejte!

Vím, že už je čas, abyste se šli najíst, ale já se právě výtečně krmím.

93 Všimněte si, žena teď dostala své místo a ona je klenotem. Šalomoun, ten muž, který měl deset tisíc manželek… nebo spíše tisíc manželek, řekl, že muž, který našel manželku, našel dobrou věc. Řekl, že dobrá žena je klenotem v jeho koruně; to znamená ctí; ale nespravedlivá je vodou v jeho krvi. To je jeho život! On řekl: „Mezi tisícem může být nalezen jeden spravedlivý muž [to řekl Šalomoun], ale," řekl, „mezi tisícem nenajdete ani jednu spravedlivou ženu." To řekl Šalomoun.

Všimněte si toho teď, jak to je. Ale vidíš, ženo, ty jsi klenotem, pokud být klenotem chceš, ale v tobě musí být ta touha. A vidíš, proč bylo manželství a rozvod, na které Ježíš poukázal? Bylo to kvůli tomu, že tvůj druh byl příčinou veškerého hříchu. A proto byla zavedena polygamie a rozvod a takové věci. Ale na počátku to tak vůbec nebylo, a nebude to tak ani v tom budoucím světě.

94 Podívejte se na Jákoba, z něhož vyšli patriarchové. On měl nejméně tucet manželek. Oženil se se dvěma sestrami a kromě toho měl konkubíny (družky, se kterými žil), a ti patriarchové se narodili z těch konkubín. Je to tak? Vidíte, musíte dovolit Slovu, aby probíhalo plynule. Ó, mám ohledně toho celé stránky. Kdyby mě ohledně toho nějaký duchovní zpochybnil a kdybychom se mohli setkat, můžeme si o tom promluvit; ale jistě, pokud je vůbec duchovní, mohl by už rovnou tady vidět, že to je pravda. Nejsou ohledně toho žádné pochybnosti.

Dobrá žena je dobrá věc. Já to vím. Vím to podle opravdových žen. Setkal jsem se s opravdovými ženami, které jsou ryzí, tak opravdové jako kterýkoliv muž, který kdy chodil po zemi. Ona je vedlejší produkt a je jeho částí. A on ji v tom pádu poslechl. On je jenom… Ona je jeho částí. Ale záleží to na ní; ona je tak stvořená, že může být špinavá. A je jí dáno právo to odmítnout nebo přijmout. Je to v rozporu s tou originální přirozeností na počátku. Rozumíte? Ale tady to máte.

95 No, už je dvanáct hodin, a tak tady prostě něco na několik minut vynechám. Chci se vás na něco zeptat.

No, pamatujte, toto říkám pouze pro mou skupinu. A vy, kteří posloucháte vysílání: Toto říkám jenom pro mé vlastní následovníky; toto poselství je jenom pro ně. A to, co tady řeknu; každý kazatel, je to jeho — on je pastýřem *svého* stáda; ať si udělá, co chce. Je to na něm a na Bohu. Jakýkoliv kněz, jakýkoliv kazatel, záleží to na tobě, můj bratře. Já mluvím jenom tady v Jeffersonville, na tomto jediném místě, na němž to říkám, protože to je moje vlastní stádo. Je to stádo, o kterém mi Duch svatý dává srozumět, že mám být jeho dohlížitelem. A On mě za to potáhne k zodpovědnosti.

A tito moji lidé, oni se obrátili ze všech částí země, tak jak jsem je přivedl ke Kristu. A dětičky, jsem tady, abych vám pomohl, a jsem vaším přítelem. Vy si možná myslíte, že mluvím proti vám; já to říkám pro vaše dobro. Miluju vás. A pokud to tak není, Bůh je můj soudce. Vy víte, že vás miluju.

96 Je to strašně silná věc. Nevěděl jsem, jak to předat! Co mám udělat, když tady mám muže a ženy, kteří sedí v mém shromáždění, a někteří byli dvakrát nebo třikrát sezdáni? Dobří muži, dobré ženy, a všichni ve zmatku! Co to způsobilo? Falešné učení. Přesně tak. Neočekávání na Pána. „Co Bůh spojil, ať člověk nerozděluje…" Ne to, co člověk spojil, ale co Bůh spojil.

Když jsi dostal bezprostřední zjevení od Boha, že to je tvoje manželka, a stejně tak, že on je tvůj, po zbytek tvého života. Vidíte? Ale co spojí člověk, kdokoliv může rozdělit. Ale co dohromady spojí Bůh, ať se toho raději žádný člověk neodvažuje dotknout. „Cokoliv spojí Bůh," On řekl, „ať člověk nerozděluje." Ne, co dal dohromady nějaký podnapilý úředník městského úřadu nebo někdo jiný, nebo nějaký odpadlý kazatel s celou hromadou vyznání víry z nějaké knihy, která jim dovoluje na světě dělat cokoliv, a *přitom* přímo tady leží Slovo Boží. Rozumíte? Já hovořím o tom, co spojil Bůh.

97 No, chtěl bych vám říci toto. Jsem velice opatrný ohledně toho, co vám říkám. Nechci být vůči vám lidem hrubý. Nechci být hrubý vůči vám, moji bratři pastoři. Nemyslím to tak. Ale nesu zodpovědnost a uvědomuji si, že toto bylo dáno do mých rukou, a já to nemohu zadržet, a *zároveň* nevím, jak to ze sebe dostat; a vím, že tento pásek bude… Ó! Budu na to připravený. Kancelář je otevřená, protože to přijde. Rozumíte? Stejně jako to bylo se semenem hada, ale bylo to zcela jasně dokázáno, že to je pravda.

Mám přímo tady noviny, výstřižky z novin, kde ženy právě teď… dokonce v té velké — některá z těch velkých diecézí má originální snímky, jak se had plazí po ženské noze přesně… a jak jí ovíjí. Ona prožívá různá vzrušení a věci, něco, v čemž se jí nikdy žádný muž nevyrovná; s tímto obrovským hadem ovíjejícím se kolem ní a tak dále. To je ryzí pravda. A to se zhoršuje a zhoršuje a bude se dál zhoršovat. Had, který nebyl — on s ní nemohl mít sexuální poměr, když byl hadem. Ale pamatujte…

98 Jednou jsem debatoval s… nebyla to debata, prostě nějaký kazatel ze Sborů Božích, spolupracovník, řekl: „Ty se ohledně toho mýlíš."

Řekl jsem: „No, možná ano. Byl bych rád, kdybys mi o tom řekl.”

On řekl… Pak pokračoval a začal o tom hovořit. A první věc, víte, on se v tom ztratil. A jedna věc, kterou řekl, pověděl: „Bratře Branhame, kde je ten druh? Bůh řekl ‚každý podle svého druhu.' Tedy, kde je ten druh, o němž jsi řekl, že je mezi člověkem a zvířetem, který věda teď nemůže najít? Kde je?” Řekl: „Je na zemi? Byl to šimpanz?”

Ne, protože krev šimpanze se s ženou nesmísí. Žádné jiné zvíře se s ní nesmísí. Ne, nesmísí. Ani žádná mužská spermie se nesmísí se samicí zvířete. To není možné.

Kde se potom nachází toto zvíře? No, Bůh řekl: „Ať všechno zrodí podle svého druhu.”

Chvíli jsem čekal a něžnost Ducha svatého řekla: „Řekni mu, že je tady.” No, nejdříve jsem řekl: „No, možná, že vymřelo.”

On řekl: „Ale, bratře Branhame, to… My mluvíme o Slovu, že ano?”

Řekl jsem: „Ano, pane.” A řekl jsem: „Oni ovšem tvrdí, že ty další věci, jako dinosauři a mamuti a tak dále, savci… spíš mamuti, že vymřeli a tak dále.” Řekl jsem: „Mohlo to tak být.”

On řekl: „Bratře Branhame, mluvíme o důkazu Slova. Jestli tu je hřích, pak by tady také měl být ten původní hříšník.”

A já jsem řekl: „Pane Ježíši, Tys řekl: ‚Nestarejte se o to, co byste měli říct, když budete postaveni před lidi, protože vám to bude v té hodině dáno.' Pane, co bych měl říct?” On řekl: „Pověz mu, že to je tady.” (Prostě stejně jako vidím ta vidění na pódiu.) Řekl jsem: „Je to tady!” Aniž bych věděl kde.

On řekl: „Kde?”

A dřív než jsem vůbec mohl pomyslet, On řekl: „Je to had.”

99 To je přesně to, co to bylo, protože on už není zvíře; byl proklet a byl položen na břicho až do konce svých dnů! On je tady. Souhlasí to? A stále v tom aktu, který udělal, je to stále ten stejný hřích, který na ženu působí, jak se to líbí mužskému pohlaví. Tam je ve svém záchvatovém stavu a tak dále, když prožívá svá vzrušení daleko větší, než může dosáhnout jakýkoliv muž.

Zastavím se tu, protože jsme tady ve smíšeném obecenstvu. Vezmu si muže a budeme o tom mluvit více. Mám tu položené všechny možné noviny a věci, mám je tu teď přímo po ruce, a chystal jsem se, že vám to dnes ráno přinesu. Chtěl jsem tomu věnovat celý den, ale teď skončím a řeknu toto.

100 Je to jenom pro mou církev — ne mou církev, ale pro to malé stádo, které mi věří a následuje mne; toto je pro ně.

Jednoho dne, s vědomím toho, že když vám cokoliv řeknu, že to musí přijít: „Tak praví Pán,” měl jsem místa Písma, jak On mi je zjevil, ale *říkal jsem*: „Pane Bože, co mohu tomu shromáždění říct? Způsobí to rozdělení. Muži budou sedět na verandě a venku na dvorku a všude jinde: ‚Mám ji opustit?' A ženy: ‚Mám od svého manžela odejít?' ‚Co mám udělat?'” Řekl jsem: „Pane, co mám udělat?”

Něco mi řeklo: „Jdi tam nahoru do hor a já si s tebou promluvím.”

A když jsem byl na té hoře… aniž bych věděl, že dole v Tucsonu to viděli, takže dokonce učitelé zavolali děti ze — moji malou dcerku a další — ze třídy a řekli: „Podívejte se tam na tu horu. Je tam nějaký jantarový oblak, který vypadá jako oheň a vznáší se nahoru do vzduchu a vrací zpátky dolů, a nahoru do vzduchu a zpět dolů!”

101 Paní Evansová, jste tady? Ronnie, jsi tu? Když jsem se vracel, zastavil jsem se na čerpací stanici, a tento mladý chlapec (u čerpací stanice, je to čerpací stanice Evansových; a dřív než jsem poznal, co ten chlapec chce říct), mě zaskočil a řekl: „Bratře Branhame, tys byl tam na té hoře, že ano?”

Řekl jsem: „Co tím myslíš, Ronnie? Ne.” (Vidíte? Abych viděl, co chce udělat.) Častokrát se dějí věci, ale já… ale lidem to neříkáte. To se stává… Jedná se o to, že vidíte tolik událostí, že vám to zevšední. Rozumíte? Prostě to lidem neříkám. Řekl jsem: „Ronnie, co jsi…?”

On řekl: „Mohu ti přesně ukázat, kde jsi byl.” Řekl: „Zavolal jsem mamku a stáli jsme tu a pozorovali jsme ten oblak, jak se tam na hoře vznáší, vznášel se nahoru a dolů. Řekl jsem: ‚Tam někde nahoře musí být bratr Branham. To je Bůh, který s ním hovoří!'”

A lidé z celého města se na to dívali. Byl jasný den, vůbec nikde žádné mraky a tento velký jantarový oblak se tam vznášel, sestupoval dolů ve tvaru trychtýře a vracel se a rozprostíral se tam.

102 Přátelé (pak už skončím a budete odsud moct odejít), tam mi bylo tehdy zjeveno to, co vám právě teď řeknu. A tak ať vám to neunikne.

Tedy, hovořím pouze k našim následovníkům, jenom k těm, kteří následují mne a toto poselství, ne k těm, kteří jsou vně. To mi dosvědčíte před Bohem: je to jenom pro tuto skupinu.

No, nacházíme se v tomto zmatku kvůli špatně vyložené teologii. Je to tak? A proto jste se vy, ženy, podruhé vdaly, a i vy muži, kvůli špatně vyložené teologii. No, chci vám ukázat něco, co On mi řekl. A jestliže Bohu, našemu Stvořiteli, byla položena tato otázka, když tu byl na zemi (Ježíši Kristu); a když vystoupil Jeho osvobozující prorok (Mojžíš) tam v Egyptě, aby vyvedl děti *Izraele* z Egypta a zavedl je do zaslíbené země; a Ježíš tady řekl, že Mojžíš viděl lidi v tomto stavu a dovolil jim napsat rozvodový list, protože ta situace byla taková, jaká byla. Mojžíš nalezl takovou… „Nechal dopustit…" Bůh dovolil Mojžíšovi, tomu prorokovi poslanému k těm lidem, aby jim dovolil napsat tento rozvodový list.

103 A v 1. Korintským sedmé kapitole, dvanáctý a patnáctý verš, v Novém zákoně, prorok Pavel, který se v církvi setkal s tou stejnou věcí, on řekl toto: „To jsem já, ne Pán." Je to tak? Bylo to kvůli tomu rozvodovému stavu.

Od počátku to tak nebylo. Ale Mojžíšovi to bylo dovoleno a Bůh to uznal za spravedlnost! A Pavel měl rovněž to právo, když svou církev našel v takovém stavu.

No, vy věříte, že to je pravda a věříte, že to pochází od Boha. A na základě potvrzení Jeho oblaku a Jeho poselství, které mě přivedlo až takto daleko, neměl by mi Bůh na té hoře dovolit udělat tutéž věc, a dovolit vám jít dál v tom stavu tak, jak jste, a více to nedělat? Jděte tedy se svými manželkami a žijte v pokoji, protože je pozdní hodina. Příchod Páně je na dosah ruky! Nemáme už čas, abychom nechali tyto věci rozpadnout! Neodvažujte se to už ale znovu udělat! Hovořím jenom ke svému shromáždění. Ale pokud jste v manželském stavu — a Bůh mi to ohledně toho na té hoře potvrdil, že mohu říct toto (nadpřirozené zjevení díky otevření těch sedmi pečetí a toto je záležitost Božího Slova): ať zůstanou tak, jak jsou a už více nehřeší!

104 Od počátku to tak nebylo. To je pravda. Tak to nebylo, a na konci to tak nebude! Ale v současných okolnostech, jako Boží služebník — já se nenazývám Jeho prorokem, ale věřím, že jestli jsem kvůli tomu nebyl poslán, pokládám pro něj základ, až přijde — a tak za těch současných okolností, přikazuji vám, abyste se teď vrátili domů se svými manželkami. Jestli jsi s ní šťastný, žij s ní, vychovávej své děti v napomínání Božím; ale ať se nad tebou Bůh smiluje, kdybys to udělal znovu! Učte vaše děti, aby takovou věc nikdy neudělaly. Vychovávejte je v Božím napomínání! A teď, když na tom jste tak, jak jste, pojďme teď… je pozdní večerní hodina, ve které žijeme, a protlačujme se k tomu cíli vysokého povolání v Kristu, kde jsou všechny věci možné.

Než se s vámi zas dnes večer uvidím, Pán Bůh vám žehnej, zatímco se modlíme.

105 Pane Bože, vzdáváme Ti díky. Vzdáváme Ti chválu. Ty jsi ten stejný velký Jahve, který to dovolil Mojžíšovi. Mojžíš, ten služebník, co on měl říct svému lidu? A Bože, Tys dovolil, aby napsal rozvodový list.

Pavel, ten velký apoštol, který sepsal Nový zákon, tak jako Mojžíš ten Starý… Mojžíš napsal zákony a nařízení zákonů. Mnozí proroci, jejich slova k tomu byla připojena, ale Mojžíš napsal Zákony. A Tys mu dovolil, aby napsal — aby jim napsal rozvodový list kvůli zatvrzelosti jejich srdce.

Ten velký svatý Pavel, jakožto pisatel Nového zákona, mohl rovněž udělat takové prohlášení, že: „Říkám to za těchto okolností — já, nikoliv Pán."

106 Tak je to i dnes, Pane Bože, na konci světa. Když jsme tady pod Božím milosrdenstvím a uvědomujeme si, že se brzy budeme zodpovídat v Jeho přítomnosti a že Ty jsi toho udělal tolik, Pane; jsem si jist, že v očích těchto lidí, že oni se tohoto uchopí, jako něčeho, co pochází od Tebe. A sedí tu dnes mnoho lidí, kteří mohou dosvědčit, že dokonce viděli to znamení na té hoře, kam sestoupili ti andělé Páně ve větrném víru, kam sestoupilo těch sedm andělů, kde bylo rozvinuto to zjevení sedmi tajemství, a byl to ten stejný anděl, ve stejném směru, na stejné hoře, v tom dnu, kdy toto bylo zjeveno.

Bože, modlím se, aby lidé odešli domů s vděčností, že jim Bůh dopřál tuto milost. Vyslovil jsem to, Pane, jen na základě povolení. A říkám to pouze na základě povolení, Pane. A ať jsou lidé tak vděčni, že se už znovu ten hřích spáchat nepokusí. A ať už se nikdy nepokouší spáchat žádný hřích, ale ať Tě milují z celých svých srdcí.

Pane, udělej tyto rodiny šťastné, a ať rostou a vychovávají své děti v Boží kázni.

107 Protože moje poselství, které jsem měl na srdci, bylo předáno, Pane. Udělal jsem vše, co jsem věděl, jak udělat, a satan proti mně bojoval celé týdny a hodiny, kdy jsem nespal, ale teď jsem to, Pane, těmto lidem předal, aby to studovali a šli a žili pro Tebe! Dej to, Pane. Teď to je z mých ramen sňato. Oni jsou ve Tvých rukou. Prosím, abys je požehnal.

Požehnej tyto kapesníky, Pane, které tu právě byly položeny za nemocné a postižené. Ať je tento dnešní večer jeden z těch největších, nejmocnějších večerů, ve kterém budou všichni lidé uzdraveni.

Vyslyš, Pane. Požehnej nás společně.

108 Kéž bychom odcházeli v pokoji, šťastní a radující se, protože Bůh stvoření nám ukázal od počátku, a projevil nám v našem neřádu, v němž jsme, opětovně svou milost v těchto posledních dnech. Ó, veliký a věčný Bože, jak Ti za to děkujeme. A ať jsou naše srdce tak šťastná, abychom už nikdy neměli další touhu proti Tobě hřešit. V Ježíšově jménu. Amen.

Miluji Ho, (Proč byste Ho
neměli milovat!) miluji Ho,
protože On nejdřív miloval mě,
a vykoupil spasení mé na Golgotě.

A teď to řeknu tak, aby to pochopili kazatelé: toto je pouze pro ty, kteří následují toto poselství.

Ó, jste šťastní? Řekl jsem vám pravdu: „Tak praví Pán" skrz naskrz. No, povstaňme a zvedněme své ruce, když to budeme znovu zpívat. „Miluji Ho, miluji Ho za Jeho milost; miluji Ho za Jeho milosrdenství; miluji Ho za Jeho Slovo." A Slovo Páně přišlo k prorokům.

T

MESSAGE hub online
www.messagehub.info

Kázání
Williama Mariona Branhama
„…ale ve dnech hlasu…" Zjevení 10:7